

วารสารสังคมศาสตร์และวัฒนธรรม

Journal of Social Science and Cultural

P-ISSN : 2697-6269 ปีที่ 2 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2561)

วัตถุประสงค์

วารสารสังคมศาสตร์และวัฒนธรรม เป็นวารสารวิชาการ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริม การศึกษาค้นคว้า และเพื่อเผยแพร่บทความวิจัยและบทความวิชาการแก่นักวิจัย นักวิชาการ คณาจารย์ นิสิตนักศึกษา และคณะครู ในมิติทางด้านพระพุทธศาสนา วัฒนธรรม สังคมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ มนุษยศาสตร์ พัฒนาสังคม พัฒนาชุมชน และสหวิทยาการด้านสังคมศาสตร์และ วัฒนธรรม

บทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ อย่างน้อย 2 ท่าน เปิดรับบทความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยรับพิจารณาตีพิมพ์ต้นฉบับของ บุคคลทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ผลงานที่ส่งมาจะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างการ พิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตีพิมพ์ในวารสารอื่น ผู้เขียนบทความจะต้องปฏิบัติตาม หลักเกณฑ์การเสนอบทความวิชาการหรือบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสาร อย่างเคร่งครัด รวมทั้งระบบการอ้างอิงต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของวารสาร

ทัศนะและข้อคิดเห็นที่ปรากฏในบทความวารสาร ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียน บทความนั้น มิใช่ความคิดของคณะผู้จัดทำ และไม่ถือเป็นทัศนะและความรับผิดชอบของกอง บรรณาธิการ ทั้งนี้กองบรรณาธิการไม่สงวนลิขสิทธิ์ในการคัดลอก แต่ให้อ้างอิงแสดงที่มา

กำหนดออกวารสารปีละ 2 ฉบับ (ราย 6 เดือน)

ฉบับที่ 1 เดือน มกราคม – มิถุนายน ฉบับที่ 2 เดือน กรกฎาคม – ธันวาคม

เจ้าของ

โรงเรียนพระปริยัติธรรมสามัญวัดสระเรียง

572 ถนนราชดำเนิน ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000

โทร. 061-5262919 โทรสาร. 075-340-042 E-mail : suriya.sur@mcu.ac.th

ที่ปรึกษา

พระเทพปัญญาสือ

รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

พระครูพรหมเขตคณารักษ์, ดร.

เจ้าอาวาสวัดวังตะวันตก รักษาการเจ้าคณะอำเภอนครชัยศรี

ผู้อำนวยการโรงเรียนพระปริยัติธรรมสามัญวัดสระเรียง

บรรณาธิการบริหาร

นางสาวปัญญาดา จงละเอียด

ผู้อำนวยการส่วนงานสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

หัวหน้ากองบรรณาธิการ

นายธีรวัฒน์ ทองบุญชู

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

กองบรรณาธิการ

พระครูอรุณสุตาลังการ, ผศ., ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ., ดร.

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช

พระสาโรจน์ ธมมสโร

โรงเรียนพระปริยัติธรรมสามัญวัดสระเรียง

ศาสตราจารย์ ดร. ครองชัย หัตถา

มหาวิทยาลัยทักษิณ

รองศาสตราจารย์ ดร. ประเวศ อินทองปาน

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รองศาสตราจารย์ ดร. สืบพงษ์ ธรรมชาติ

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

รองศาสตราจารย์ ดร. กันตภณ หนูทองแก้ว

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช

รองศาสตราจารย์ ดร. สมบูรณ์ บุญโท

มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

รองศาสตราจารย์ พัน ดอกบัว

มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิพนธ์ ทิพย์ศรีนิมิต

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วาสนา แก้วหล้า

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ณิศภาพรรณ คูวิเศษแสง

มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธนิศร ยืนยง

มหาวิทยาลัยปทุมธานี

ดร. มะลิวัลย์ โยธารักษ์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

ดร. ธีระพงษ์ สมเขานิษฐ์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

ดร. สิทธิโชค ปาณะศรี

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

ดร. พิระศิลป์ บุญทอง

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

ดร. มุกตาวรรณ พลเดช

วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้

ดร. อุทัย เอกสะพัง

มหาวิทยาลัยทักษิณ

ผู้ช่วยกองบรรณาธิการ

พระมหาศักดิ์ดา สิริเมธี

เลขานุการศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา วัดวังตะวันตก

พระมหาอภิรักษ์ นนทภาณี

ผู้ช่วยเลขานุการศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา วัดวังตะวันตก

พระมหาอนันต์ อนนตเมธี

วัดหน้าพระบรมธาตุ

พระณัฐพงษ์ สิริสุวณฺโณ

วัดสระเรียง

ฝ่ายประสานงานและจัดการ

พระบุญญฤทธิ์ ภัททจารี

สำนักสงฆ์วัดนาสนธิ์

พระณัฐพงษ์ ญาณเมธี

วัดศาลามีชัย

ฝ่ายกฎหมาย

นางสาวฉัตรมาศ วิเศษสินธุ์

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ออกแบบปก

นายวินัย อีระพิบูลย์วัฒนา

จัดรูปเล่ม

นางสาวทิพย์วรรณ จันทรา

พิมพ์ที่

หจก.กรีนโซน อินเตอร์ 2001

155/2 ถนนปากนคร ตำบลท่าซัก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000

Tel. 075-466-031 Fax. 075-446-676

บทบรรณาธิการ

วารสารฉบับนี้เป็นฉบับที่ 2 ประจำปีพุทธศักราช 2561 บทความที่ได้รับการคัดเลือกให้เผยแพร่ในวารสารฉบับนี้ เป็นบทความวิจัยจำนวน 4 เรื่อง เล่มนี้เป็นปีที่ 2 ของการปรับปรุงรูปแบบ และประเด็นหลักเพื่อเป็นไปตามเกณฑ์การประเมินคุณภาพวารสารในฐานข้อมูล TCI เพื่อรองรับการประเมินจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai Journal Citation Index-TCI) และเพื่อให้คุณภาพของบทความเป็นไปตามเงื่อนไข และกติกาสากล จึงเปิดโอกาสให้นักวิชาการ นักวิจัย นักศึกษา คณาจารย์ ครูอาจารย์ ได้เผยแพร่บทความทางวิชาการหรือบทความวิจัย ซึ่งกองบรรณาธิการได้ดำเนินการตามกระบวนการเชิงหลักการเผยแพร่บทความตามเกณฑ์สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาทุกประการ

กองบรรณาธิการวารสารสังคมศาสตร์และวัฒนธรรม ขอขอบคุณท่านผู้เขียน ท่านสมาชิกและท่านผู้อ่านที่ให้ความสนใจและไว้วางใจวารสารของเราเป็นอย่างดีตลอดมาและหวังเป็นอย่างยิ่งว่าบทความที่ได้เลือกสรรมาตีพิมพ์มีประโยชน์ต่อผู้อ่านทุกท่าน บรรณาธิการขอขอบพระคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้ให้ความกรุณาอ่านและแนะนำการปรับแก้บทความวิจัยให้มีคุณภาพทางวิชาการยิ่งขึ้น

สุดท้ายนี้กองบรรณาธิการหวังอย่างยิ่งว่าเนื้อหาในวารสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านบ้างตามสมควร หากผู้อ่านจะมีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงวารสารนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น กองบรรณาธิการขอน้อมรับไว้ด้วยความยินดียิ่ง

๒/๗๖๑๓

นางสาวบุญญาดา จงละเอียด

บรรณาธิการ

บรรณาธิการ	(ก)
บทบรรณาธิการ	(ฉ)
บทความวิจัย : Academic Article	
ความต้องการพัฒนาตนเองของครูตำรวจโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในนักเรียน (ครูตำรวจ D.A.R.E) ในจังหวัดสงขลา	1
THE NEED FOR SELF DEVELOPMANT OF POLICE TEACHER D.A.R.E. IN SONGKHLA PROVINCE	
สมพร ชีวะพันธ์, พระครูวิรัตธรรมโชติ และกันตภณ หนูทองแก้ว	
บทบาทของผู้สูงอายุในการพัฒนาชุมชนในตำบลทรายขาว อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช	8
THE ROLE OF ELDERLY PERSON IN COMMUNITY DEVELOPMENT IN SAIKHAW SUB-DISTRICT HUASAI DISTRICT NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE	
พระสุตรักษ์ วิสุทโธ และเดชชาติ ตริทรัพย์	
บทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน อำเภอรัตนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช	14
THE ROLE OF MONKS IN COMMUNITY DEVELOPMENT RONPIBOON DISTRICTS NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE	
เทวินทร์ คงเมือง และเดชชาติ ตริทรัพย์	
เพื่อศึกษาบทบาทของพระสงฆ์ต่อการอนุรักษ์ประเพณีแข่งเรือยาว วัดบางหยี อำเภอบางกล่ำ จังหวัดสงขลา	21
THE ROLE OF SANGHA TOWARDS TRADITIONAL BOAT RCING CONSERVATION OF WAT BANGYEE BANGKLAM DISTRICT IN SONGKHLA PROVINCE	
พระสมุห์ชวน รุกขิตวโส, พระครูวิจิตรศีลาจาร และอุทัย เอกสะพัง	
คำแนะนำสำหรับผู้เขียน	26

**ความต้องการพัฒนาตนเองของครูตำรวจโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้าน
การใช้ยาเสพติดในนักเรียน (ครูตำรวจ D.A.R.E.) ในจังหวัดสงขลา**
**THE NEED FOR SELF DEVELOPMANT OF POLICE TEACHER D.A.R.E. IN
SONGKHLA PROVINCE**

สมพร ชีวะพันธ์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พระครูวิรัตนธรรมโชติ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

กันตภณ หนูทองแก้ว

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมโศกราช

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ข้อคือ 1) เพื่อศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองของครูตำรวจ D.A.R.E ในจังหวัดสงขลา 2) เพื่อเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาตนเองของครูตำรวจ D.A.R.E ในจังหวัดสงขลา ที่มีอายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน รายได้ และชั้นยศ แตกต่างกัน และ 3) เพื่อประมวลข้อเสนอแนะและแนวทางเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาตนเองของครูตำรวจ D.A.R.E. ในจังหวัดสงขลา วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ โดยศึกษาจากประชากรทั้งหมด คือ ครูตำรวจ D.A.R.E.ที่ปฏิบัติหน้าที่ทำการสอน โครงการ การศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้สารเสพติดในนักเรียน ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา จังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2560 จำนวน 189 นาย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ตอนคือตอนที่ 1) เป็นแบบสำรวจรายการเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของครูตำรวจ D.A.R.E. ที่สอนนักเรียนโรงเรียน 2) เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ถามเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาตนเองของครูตำรวจ D.A.R.E. ที่ปฏิบัติหน้าที่ทำการสอน โครงการ การศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้สารเสพติดในนักเรียน ตอนที่ 3) เป็นแบบคำถามปลายเปิด ที่เป็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาตนเองของครูตำรวจ D.A.R.E. ที่ปฏิบัติหน้าที่ทำการสอน โครงการ การศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้สารเสพติดในนักเรียนในโรงเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที และค่าเอฟ

คำสำคัญ: ครูตำรวจ D.A.R.E., ต่อต้าน, ยาเสพติด

Abstract

The objectives of this research were as follows 1) to study on the need for self development of police teacher D.A.R.E. in Songkhla Province. 2) to compare the need for self development of police teacher D.A.R.E. in Songkhla Province in terms of ages, degrees of education, teaching experiences, incomes and ranks as differently and 3) to collect the suggestion and guideline on the need for self-development of police teacher D.A.R.E. in Songkhla Province. This is quantitative research with study for all population, which composed of police teacher D.A.R.E. who are teaching in the project “A study for anti-drug addiction of students in primary school, Songkhla Province academic year 2016 for 189 persons. The instrument for data collection was questionnaire both closed and openend question, data analysis by package; percentage, mean, standard deviation, t-test and F-test,

Keywords: Teacher D.A.R.E. ,Resistance ,Drugs

บทนำ

ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาสังคมที่สำคัญของประเทศไทยซึ่งก่อให้เกิดปัญหาและความเสียหายทั้งด้านร่างกาย ชีวิต ทรัพย์สิน เศรษฐกิจและภาพลักษณ์ของประเทศ ซึ่งในการดำเนินการปราบปราม และป้องกันยาเสพติดตลอดจนการแก้ไขปัญหาก็ต้องอาศัยความร่วมมือแก้ไขกันหลายฝ่ายแม้ที่ผ่านมาเจ้าหน้าที่ตำรวจ จะดำเนินการจับกุมผู้กระทำความผิดไม่ว่าจะเป็นผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้เสพ หรือนายทุน ตลอดจนในการใช้มาตรการยึดทรัพย์สินได้จำนวนมากแต่ก็ไม่ทำให้ยาเสพติดนั้นเบาบางลงไป ดังนั้นแนวทางในการแก้ไขปัญหายาเสพติดจึงมีความสำคัญ โดยเฉพาะมุ่งปัญหาและให้ความสำคัญไปที่เด็กเยาวชนที่เป็นอนาคตของชาติทั้งในสถานศึกษา และนอกสถานศึกษานั้นว่าเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่เด็ก และเยาวชนที่แท้จริงนั้น (กองแก้ว เจริญอักษร, 2545) รัฐบาลจึงให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหายาเสพติดมาโดยตลอด และได้มอบหมายให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ดำเนินการป้องกันไม่ให้เยาวชนเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดซึ่งมีการแก้ไขปัญหายาโดยการให้ตำรวจแต่งเครื่องแบบที่ผ่านการฝึกอบรมแล้ว เข้าให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดแก่เด็กนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยตัดกลุ่มเสี่ยงที่จะเป็นผู้เสพยาใหม่ ดังนั้นรัฐบาลจึงมอบหมายให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติดำเนินโครงการดังกล่าวมาตั้งแต่ปี 2542 จนถึงปัจจุบัน (กองบัญชาการปราบปรามยาเสพติด, 2555) โดยมอบหมายให้กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติดดำเนินงานโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน (D.A.R.E. ประเทศไทย) โดยทำการฝึกอบรมถ่ายทอดความรู้ให้กับหน่วยงานตำรวจในสำนักงานตำรวจแห่งชาติซึ่งโครงการดังกล่าวสอดคล้องกับนโยบายและการ

แก้ไขปัญหายาเสพติดของรัฐบาล และทุกภาคส่วนเข้าได้มามีบทบาทในการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดให้แก่เยาวชน (จันทร์ทนา เกลา และคณะ, 2559) จึงได้ร่วมจัดทำบันทึกข้อตกลงเรื่อง “การให้การศึกษเพื่อต่อต้านยาเสพติดในสถานศึกษา เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดให้กับเยาวชนก่อนวัยเสี่ยงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา ตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา ได้ทำการคัดเลือกตำรวจ ที่มีความรู้ความสามารถเข้าเข้าฝึกอบรม และคุณสมบัติ ครบตามที่กำหนดเข้ารับการฝึกอบรม ซึ่งปัจจุบัน ในจังหวัดสงขลา มีข้าราชการตำรวจ เข้าร่วมโครงการดังกล่าว จำนวน 189 นาย (ตำรวจปราบปรามยาเสพติด, 2560)

สถานการณ์ยาเสพติดในจังหวัดสงขลา มีการแพร่ระบาดเข้าสู่กลุ่มเด็กวัยรุ่น และเยาวชน ประกอบกับเป็นพื้นที่จังหวัดสงขลาเป็นศูนย์กลางการศึกษา เศรษฐกิจ มีประชาชนและเยาวชน อาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก จึงมีการแพร่ระบาดของยาเสพติดเข้าสู่เยาวชน ทั้งในและนอกสถานศึกษา ดังนั้นนักเรียนและเยาวชน กลุ่มนี้เป็นกลุ่มเป้าหมายที่สำคัญ ที่ต้องเร่งสร้างภูมิคุ้มกันด้วยการป้องกันและเฝ้าระวังเพื่อลดปัญหาความเสี่ยงที่เป็นสาเหตุของการเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยมีครูตำรวจ D.A.R.E. เป็นผู้ให้ความรู้ และสอนทักษะให้แก่เด็กและเยาวชน แต่ทั้งนี้ครูตำรวจ D.A.R.E. ยังขาดทักษะ และการพัฒนากระบวนการจัดเรียนรู้ รวมถึงเทคนิคและวิธีการในการถ่ายทอดองค์ความรู้ดังกล่าวแก่เยาวชน และเพื่อให้เด็กนักเรียนมีทักษะ และสามารถอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นโดยปราศจากการใช้สารเสพติด และไม่ใช้ความรุนแรง และนำทักษะที่ได้เรียนมาจากครูตำรวจ D.A.R.E. มาใช้แก้ปัญหาให้กับตนเองได้ แต่ครูตำรวจ D.A.R.E. เองก็ยังไม่มีการประเมินผลในด้านการปฏิบัติงาน เนื่องจากการเข้าอบรมครูตำรวจ D.A.R.E. เพียง 5 วันแล้วมาทำหน้าที่ครูตำรวจ D.A.R.E. เข้าสอนในโรงเรียนทำให้ยังขาดทักษะความรู้รวมทั้งยังพบปัญหาในการสอน และขั้นตอนในการให้ความรู้ ตลอดจนเทคนิคการสอน การขั้นตอนการนำเสนอตลอดถึงการใช้สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย เทคนิคการสอนที่ตอบ และวิธีการสอน (กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ, 2546)

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยซึ่งทำหน้าที่ ครูตำรวจ D.A.R.E. ในจังหวัดสงขลาพบปัญหา และอุปสรรคในขณะทำการสอน และมีความสนใจที่จะศึกษาปัญหา จึงเห็นความสำคัญและสนใจที่จะทำการวิจัยเพื่อศึกษาความต้องการการพัฒนาตนเองของครูตำรวจ D.A.R.E. ในจังหวัดสงขลา จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาตนเองเพื่อจะถ่ายทอดองค์ความรู้สู่เยาวชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลเป็นรูปธรรม และเป็นอีกบทบาทหนึ่งในการป้องกันมิให้เด็กเยาวชนไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด และความรุนแรง ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองของครูตำรวจ D.A.R.E. ในจังหวัดสงขลา
2. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาตนเองของครูตำรวจ D.A.R.E. ในจังหวัดสงขลา ที่มีอายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน, รายได้ และชั้นยศ แตกต่างกัน

3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะและแนวทางเกี่ยวกับความต้องการ พัฒนาตนเองของครู
ตำรวจ D.A.R.E. ในจังหวัดสงขลา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยค้นคว้าทางเอกสารตามลำดับ รวบรวม
ข้อมูลค้นคว้านำมาเรียบเรียงย่อความจากข้อมูลที่เชื่อถือได้ คือปฐมภูมิ ค้นหาข้อมูลทุติยภูมิ
โดยนำมาวิจัยเอกสารเกี่ยวกับ ความต้องการพัฒนาตนเองของครูตำรวจโครงการ การศึกษา
เพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในนักเรียน (ครูตำรวจ D.A.R.E) ในจังหวัดสงขลา ดาบทตำรวจ สมพร
ชีวะพันธ์ นำเสนอผลงานวิจัยและข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาวิจัย

ผลการวิจัย

ความต้องการพัฒนาตนเองของครูตำรวจโครงการ การศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้สาร
เสพติดในนักเรียน (ครูตำรวจ D.A.R.E.) ในจังหวัดสงขลา สรุปผลวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลในแต่ละด้านของผู้ตอบแบบสอบถาม
ด้านอายุ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ อยู่ในช่วงอายุ 36 - 50 ปี ด้านระดับการศึกษา
พบว่าอยู่ในระดับปริญญาตรี ด้านประสบการณ์สอนส่วนใหญ่พบว่าอยู่ในระดับน้อยกว่า 5 ปี
ด้านรายได้/เงินเดือน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูงกว่า 20,001 บาทขึ้นไป ร้อย ด้านชั้นยศ ส่วน
ใหญ่อยู่ในระดับชั้นประทวน

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความต้องการพัฒนาตนเองของตนเองของครูตำรวจ
โครงการ การศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในนักเรียน (ครูตำรวจ D.A.R.E.) ในจังหวัด
สงขลา ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการเข้ารับการฝึกอบรม ด้านการไปศึกษาดูงาน ด้านการเรียนรู้
จากกระบวนการปฏิบัติงาน ด้านการเรียนรู้ตามอัธยาศัย และด้านการเรียนรู้จากการพัฒนา
ทีมงานโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้าน การไปศึกษาต่อ
หรือดูงานมีความต้องการมากที่สุดคือต้องการให้ต้นสังกัดของท่านสนับสนุนงบประมาณใน
การศึกษา รองลงมาคือ ด้านการเรียนรู้จากกระบวนการปฏิบัติงานคือ ต้องการให้ผู้เชี่ยวชาญ
สอนขั้นตอนและวิธีปฏิบัติงาน ด้านการเข้ารับการฝึกอบรมคือ ต้องการเข้ารับการฝึกอบรมโดย
วิธีการบรรยายจากวิทยากรเป็นคณะ ด้านการเรียนรู้จากการพัฒนาทีมงานคือ ต้องการเข้าร่วม
เป็นคณะกรรมการแล้วลงมือปฏิบัติงานทำให้ได้ความรู้ และด้านการเรียนตามอัธยาศัย สูงสุด
คือ ต้องการเรียนรู้ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างเป็นกันเองกับผู้อื่นเกี่ยวข้องกับหน้าที่ เพื่อให้
การทำงานมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ตามลำดับ

3. ผลการการเปรียบเทียบความความต้องการพัฒนาตนเองของครูตำรวจโครงการ
การศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้สารเสพติดในเด็กนักเรียน (ครูตำรวจ D.A.R.E.) ในจังหวัดสงขลาที่
มี อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์สอน รายได้/เงินเดือน ชั้นยศต่างกัน

1) ตัวแปรอายุพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกันมีความความต้องการพัฒนาตนเองของครูตำรวจโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้สารเสพติดในเด็กนักเรียน (ครูตำรวจ D.A.R.E.) ในจังหวัดสงขลา โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านการเรียนรู้ตามอัธยาศัย และด้านการเรียนรู้จากการพัฒนาทีมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่นไม่แตกต่างกัน

2) ตัวแปรระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษา ต่างกันมีความความต้องการพัฒนาตนเองของครูตำรวจโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้สารเสพติดในเด็กนักเรียน (ครูตำรวจ D.A.R.E.) โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านการไปศึกษาต่อหรือดูงานด้านการเรียนรู้จากกระบวนการปฏิบัติงาน ด้านการเรียนรู้ตามอัธยาศัย และด้านการเรียนรู้จากการพัฒนาทีมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่นไม่แตกต่างกัน

3) ตัวแปรประสบการณ์การสอน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์การสอน ต่างกันมีความความต้องการพัฒนาตนเองของครูตำรวจโครงการ การศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้สารเสพติดในเด็กนักเรียน (ครูตำรวจ D.A.R.E.) โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการเรียนรู้จากการพัฒนาทีมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่นไม่แตกต่างกัน

4) ตัวแปรรายได้/เงินเดือน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้/เงินเดือน ต่างกันมีความความต้องการพัฒนาตนเองของครูตำรวจโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้สารเสพติดในเด็กนักเรียน (ครูตำรวจ D.A.R.E.) ในจังหวัดสงขลา โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านการไปศึกษาต่อหรือดูงานด้านการเรียนรู้จากกระบวนการปฏิบัติงาน ด้านการเรียนรู้ตามอัธยาศัย และด้านการเรียนรู้จากการพัฒนาทีม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่นไม่แตกต่างกัน

5) ตัวแปรชั้นยศพบว่า ชั้นยศประทวน และชั้นยศสัญญาบัตร มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาบุคลากรของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ครูตำรวจ D.A.R.E.) ในจังหวัดสงขลา โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่าง

สรุป

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความต้องการพัฒนาตนเองของครูตำรวจโครงการ การศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้สารเสพติดในนักเรียน (ครูตำรวจ D.A.R.E.) ในจังหวัดสงขลา สรุปผลวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลในแต่ละด้านของผู้ตอบแบบสอบถาม

1) ด้านอายุ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ อยู่ในช่วงอายุ 36-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 44.90 รองลงมาคือ 51-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.60และ อายุ 20-35 ปี ร้อยละ 25.3

2) ด้านระดับการศึกษา พบว่าอยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นค่าร้อยละ 51.80 รองลงมาคือ ต่ำกว่า ปริญญาตรีร้อยละ 29.10 และสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 19.00

3) ด้านประสบการณ์สอนส่วนใหญ่พบว่าอยู่ในระดับน้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.80 รองลงมาคือ 5-10 ปี ร้อยละ 38.60 และ 10 ปี ขึ้นไป ร้อยละ 18.50

4) ด้านรายได้/เงินเดือน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูงกว่า 20,001 บาทขึ้นไป ร้อยละ 62.90 รองลงมาคือ 10,000-20,000 บาท ร้อยละ 21.10 และต่ำกว่า 10,000 บาท ร้อยละ 19.90

5) ด้านชั้นยศ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับชั้นประทวน คิดเป็นร้อยละ 61.30 และ ชั้นสัญญาบัตร ร้อยละ 39.60 ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความต้องการพัฒนาตนเองของตนเองของครูตำรวจ โครงการ การศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในนักเรียน (ครูตำรวจ D.A.R.E.) ในจังหวัด สงขลา ทั้ง 5 ด้าน ดังนี้

1) ด้านการเข้ารับการฝึกอบรม

การเข้าฝึกอบรมสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ควรเพิ่มเนื้อหาสาระที่สอดคล้องกับยุคปัจจุบันทันต่อสภาพของสังคม ในยุคปัจจุบันอีกทั้งควรจัดฝึกอบรม ในด้านการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับบริบทแต่ละท้องที่ อีกทั้งหน่วยงานต้นสังกัดควรจัดการฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อเป็นการจูงใจใฝ่รู้แก่เยาวชนผู้เข้าร่วมโครงการ และควรจัดอบรมเกี่ยวกับงานปฏิบัติการสอนอย่างต่อเนื่องทุกปีเพื่อให้เกิดทักษะในการปฏิบัติงานได้อย่างเต็มรูปแบบและมีประสิทธิภาพในการถ่ายทอดความรู้

2) ด้านการไปศึกษาต่อหรืออบรมดูงาน

ต้องการให้ต้นสังกัดมีการสนับสนุนทุนทางด้านการศึกษาต่อเพื่อเพิ่มองค์ความรู้ทางด้านการจัดการเรียนรู้ และอบรมดูงานในหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการป้องกันยาเสพติดทั้งในประเทศ และต่างประเทศเพื่อเป็นการสร้างประสบการณ์โดยตรงแก่ผู้ปฏิบัติงานและเป็นการเพิ่มขวัญกำลังใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงานอีกทั้งเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานได้อย่างเต็มรูปแบบตรงต่อความต้องการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

3) ด้านการเรียนรู้จากกระบวนการปฏิบัติงาน

การสอนตามชั้นเรียนอาจมีปัญหาอุปสรรค ความท้าทายที่ครูตำรวจ D.A.R.E. ปฏิบัติหน้าที่การสอน จะต้องใช้ไหวพริบบริภูมิปัญญาในการแก้ไขปัญหาจากการปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนรู้และควรมีพัฒนาตนเองทางเทคนิคการสอนเพื่อเป็นแนวทางในการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจ ระหว่างครู D.A.R.E.แต่ละนายอีกทั้งควรมีการแลกเปลี่ยนสถานที่ในการจัดการเรียนรู้เพื่อเป็นการสร้างประสบการณ์ใหม่ในการถ่ายทอดองค์ความรู้ให้เกิดความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

4) ด้านการเรียนรู้ตามอัธยาศัย

ต้นสังกัดควรจัดเวลาให้เหมาะสมกับภาระกิจการสอน เพื่อให้ครูสำรวจ D.A.R.E. ศึกษาหาความรู้ในด้านการปฏิบัติหน้าที่การสอนนักเรียนและค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองทั้งในประเทศ และต่างประเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและเกิดทักษะเป็นการเรียนรู้ที่มีประโยชน์ต่อแนวทางการสอน เพราะจะมีการถ่ายทอดความรู้โดยอาศัยข้อมูลที่ได้เรียนรู้มาด้วยตนเอง และเข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน

5) ด้านการเรียนรู้พัฒนาทีมงาน

ควรจัดให้มีการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์จากผู้ปฏิบัติงานโดยตรงโดยอาศัยการทำงานเป็นทีมและเรียนรู้วิธีการปฏิบัติงานร่วมกันโดยการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันภายในกลุ่ม และข้อเสนอแนะในการทำกิจกรรมเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของหน่วยงาน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาตนเองของครูสำรวจ D.A.R.E จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 189 นาย พบว่าจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 51 นาย ได้เสนอแนะความต้องการในการพัฒนาตนเองในด้านการเข้ารับการฝึกอบรมมากที่สุด รองลงมาคือด้านการไปศึกษาต่อหรืออบรมดูงาน ส่วนด้านการเรียนรู้จากการพัฒนาทีมงานพบว่ามีข้อเสนอแนะน้อยที่สุด

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ. (2546). *เทคนิคการบริหารและการวางแผนโครงการพัฒนาผู้บริหารประจำการวุฒิประกาศนียบัตรบัณฑิตการบริหารการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ก่องแก้ว เจริญอักษร. (2545). *การพัฒนาบุคลากรภาพตามแนวพุทธ*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กองบัญชาการปราบปรามยาเสพติด. (2555). *คู่มือสำรวจ D.A.R.E*. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ที่โรงพิมพ์ตำรวจ.
- จันทร์ทนา เกลา และคณะ. (2559). การพัฒนารูปแบบสะเต็มศึกษาโดยกระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ โรงเรียนบ้านปากน้ำสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2. *วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ*, 1(2), 15-21.
- ตำรวจปราบปรามยาเสพติด. (2560). *คู่มือการใช้งานระบบฐานข้อมูล D.A.R.E*. เรียกใช้เมื่อ 28 มิถุนายน 2560 จาก <https://www.daredata.net/>

บทบาทของผู้สูงอายุในการพัฒนาชุมชนในตำบลทรายขาว อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช

THE ROLE OF ELDERLY PERSON IN COMMUNITY DEVELOPMENT IN SAIKHAW SUB-DISTRICT HUASAI DISTRICT NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE

พระสุตริภักษ์ วิสุทโธ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

เดชชาติ ตริทรัพย์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาบทบาทของผู้สูงอายุในการพัฒนาชุมชนในตำบลทรายขาว อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบบทบาทของผู้สูงอายุในการพัฒนาชุมชนในตำบลทรายขาว อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของผู้สูงอายุ ที่มี เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ ที่ต่างกัน และ 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมบทบาทการพัฒนาชุมชนของผู้สูงอายุในตำบลทรายขาว อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช กลุ่มตัวอย่างจำนวน 341 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม โดยมีค่าความเชื่อมั่น 0.941 และสถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที (t - test) ค่าสถิติทดสอบเอฟ (F-test) และทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ ด้วยวิธีของเชฟเฟซึ่งผลการวิจัยพบว่า 1) บทบาทของผู้สูงอายุในการพัฒนาชุมชนในตำบลทรายขาว อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านศาสนาและวัฒนธรรมประเพณี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ได้แก่ ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เมื่อพิจารณาจำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ พบว่า โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง 2) ผลการเปรียบเทียบบทบาทของผู้สูงอายุในการพัฒนาชุมชนในตำบลทรายขาว อำเภอ หัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ ต่างกัน พบว่า บทบาทของผู้สูงอายุในการพัฒนาชุมชนในตำบลทรายขาว อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ไม่แตกต่างกัน 3) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมบทบาทของผู้สูงอายุในการพัฒนาชุมชนในตำบลทรายขาว อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า บทบาทด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ การสนับสนุนการพัฒนาอาชีพให้กับผู้สูงอายุ ด้านสังคม ได้แก่ ควรให้มีการจัดตั้งกลุ่มผู้สูงอายุทุกหมู่บ้าน การให้ความรู้

เรื่องสุขภาพอนามัย ด้านการศึกษา ได้แก่ ควรสนับสนุนให้ความร่วมมือจัดตั้งกองทุนเพื่อการศึกษาให้กับบุตรหลาน เด็กและเยาวชนในชุมชน ด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การส่งเสริมให้ผู้สูงอายุเป็นผู้นำในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รู้จักประหยัดทรัพยากรธรรมชาติ ด้านศาสนาและวัฒนธรรมประเพณี ได้แก่ การส่งเสริมรักษาวินัยวัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่น ช่วยกันปลูกสร้างจิตสำนึกให้คนในชุมชนรักษาทำนุบำรุงศาสนา

คำสำคัญ: ผู้สูงอายุ, การพัฒนาชุมชน, ตำบลทรายขาว อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช

Abstract

The purpose of this research was to study the role of the elderly in community development in Saikhaw Sub-district Huasai District, Nakhon Si Thammarat Province, To compare the role of the elderly in community development in Saikhaw Sub-district Huasai District, Nakhon Si Thammarat Province. According to the opinions of the elderly with different sex, age, occupation, education and income and study the suggestions for the promotion of the role of community development of the elderly in Saikhaw Sub-district Huasai District, Nakhon Si Thammarat Province. 341 samples. The instrument used to collect data was questionnaire with 0.941 confidence intervals. The statistics used in the research were frequency, percentage, mean, standard deviation. T-test statistics, F-test statistic and F-test. With Schiff's approach. The results of the study revealed that: 1) Role of the elderly in community development in Saikhaw Sub-district Huasai District, Nakhon Si Thammarat Province was at a moderate level. When considering each side, it was found that. Religion and Culture The highest average was environmental. And economics the lowest mean. 2) The comparison of the roles of the elderly in community development in Saikhaw Sub-district Huasai District, Nakhon Si Thammarat Province, with gender, age, occupation, education and Different income the role of the elderly in community development in Saikhaw Sub-district Huasai District, Nakhon Si Thammarat Province was not significantly different 3) Recommendations on the role of the elderly in community development in Saikhaw Sub-district Huasai District, Nakhon Si Thammarat Province. The elderly have suggested. Support for career development for the elderly. The establishment of all elderly groups. Education for Health Education. Should support the establishment of a fund for education for children. Children and youth in the community. Environmental issues include

encouraging the elderly to be leaders in environmental conservation. Conservation of natural resources. Religion and Culture. The promotion of traditional culture. Help build the consciousness of people in the community to maintain the religion.

Keywords: Elderly Person, Community Development, Saikhaw Sub - District Huasai District Nakhon Si Thammarat Province

บทนำ

จากการคาดการณ์ประมาณประชากรผู้สูงอายุของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พบว่าในปี พ.ศ. 2550 - 2553 จะมีประชากรสูงอายุ 10.3 - 12 ล้านคนในปี 2563 ผู้สูงอายุจะมีจำนวนเพิ่มขึ้นเป็น 26.1 ล้านคน (นลินี โสชิงชัยฤทธิ์, 2549) แสดงให้เห็นถึงอัตราความรวดเร็วในการเพิ่มขึ้นของประชากรผู้สูงอายุไทยที่เพิ่มขึ้นเร็ว ซึ่งหมายความว่าสังคมไทยต้องมีการเตรียมการด้านเศรษฐกิจ สังคม และด้านการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุเพื่อรับกับสถานการณ์ดังกล่าวที่เรียกว่าภาวะประชากรผู้สูงอายุ (Population aging) ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญได้ระบุบทบัญญัติของผู้สูงอายุไว้ในหลายมาตรา อาทิในมาตรา 40(6) เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ หรือผู้พิการทุพพลภาพ ย่อมมีสิทธิได้รับความคุ้มครองในการดำเนินการพิจารณาตัวอย่างเหมาะสมและย่อมมีสิทธิได้รับการปฏิบัติที่เหมาะสมในคดีเกี่ยวกับความรุนแรงทางเพศ มาตรา 53 บุคคลซึ่งมีอายุเกินหกสิบปีบริบูรณ์และไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพมีสิทธิได้รับสวัสดิการสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะอย่างสมศักดิ์ศรี และความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ เป็นต้น รวมถึงการประกาศใช้พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 เพื่อส่งเสริมให้ผู้สูงอายุและบุคคลทั่วไปได้รับรู้และเข้าใจถึงสิทธิของผู้สูงอายุ และนับเป็นกฎหมายด้านผู้สูงอายุฉบับแรกของประเทศไทย ซึ่งส่งผลให้ผู้สูงอายุได้มีโอกาสรับสวัสดิการด้านต่าง ๆ เป็นระบบมากขึ้นเพื่อให้ผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาความเดือดร้อนสามารถอยู่ในชุมชนของตนได้ต่อไป (ธีรวัฒน์ นิเจนตร, 2528) โดยได้รับการช่วยเหลือดูแลจากชุมชนที่ตนอาศัยอยู่คนในชุมชนจะให้การช่วยเหลือเกื้อกูลผู้เดือดร้อน โดยเฉพาะผู้สูงอายุให้ผ่านพ้นภาวะวิกฤตไปได้ด้วยการพึ่งพาตนเอง โดยมีวิถีชีวิตที่สอดคล้องกับเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ประเพณีและวัฒนธรรมในสภาพแวดล้อมของตน อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ โดยให้มีการพึ่งพิงบริการของรัฐเท่าที่จำเป็น (พระประเสริฐ นารโท และคณะ, 2560) ซึ่งเพชรฯ สุนทโรทก ได้ศึกษาบทบาทของผู้สูงอายุในสายตาของเยาวชนและผู้สูงอายุ ผลการศึกษา พบว่า เยาวชนและผู้สูงอายุรับรู้เกี่ยวกับบทบาทของผู้สูงอายุ สอดคล้องกันว่าผู้สูงอายุเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดประสบการณ์ในการดำเนินชีวิตแก่บุตรหลานและการเป็นแบบอย่างที่ดี จึงเห็นได้ว่าผู้สูงอายุเป็นผู้ที่ได้รับการยกย่องนับถือ อันเป็นค่านิยมที่ยึดถืออย่างเหนียวแน่นในสังคมไทย เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่มีความสำคัญยิ่ง ซึ่งถือว่ามรดกทาง

ผู้สูงอายุในสังคมไทย ดังนั้นจึงสมควรอย่างยิ่งที่จะให้ผู้สูงอายุเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ดังที่ ชีรวัฒน์ นิเจนตร กล่าวไว้ว่า ผู้สูงอายุเป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาชุมชน เนื่องจากเป็นผู้ที่มีบทบาทในการพัฒนาในด้านต่าง ๆ เป็นต้นว่า บทบาทด้านการศึกษา ถือว่าเป็นผู้อบรมสั่งสอนบุตรหลาน บทบาทด้านวัฒนธรรมมีบทบาทในการอนุรักษ์และถ่ายทอดวัฒนธรรมให้แก่สังคม (เพชรา สุนทรโทก, 2529)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาบทบาทของผู้สูงอายุในการพัฒนาชุมชนในตำบลทรายขาว อำเภอดงหลวง จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อเปรียบเทียบบทบาทของผู้สูงอายุในการพัฒนาชุมชนในตำบลทรายขาว อำเภอดงหลวง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ต่างกัน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางส่งเสริมบทบาทการพัฒนาชุมชนของผู้สูงอายุในตำบลทรายขาว อำเภอดงหลวง จังหวัดนครศรีธรรมราช

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เครื่องมือเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การทดสอบค่าที (t - test) และการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA or F-test) ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ LSD (Least Significant Difference)

ผลการวิจัย

บทบาทของผู้สูงอายุในการพัฒนาชุมชนในตำบลทรายขาว อำเภอดงหลวง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านศาสนา และวัฒนธรรมประเพณี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ได้แก่ ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เมื่อพิจารณาจำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ พบว่า โดยรวม อยู่ในระดับปานกลางผลการเปรียบเทียบบทบาทของผู้สูงอายุในการพัฒนาชุมชนในตำบลทรายขาว อำเภอดงหลวง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ ต่างกัน พบว่า บทบาทของผู้สูงอายุในการพัฒนาชุมชนในตำบลทรายขาว อำเภอดงหลวง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ซึ่งข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมบทบาทของผู้สูงอายุในการพัฒนาชุมชนในตำบลทรายขาว อำเภอดงหลวง จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ผู้สูงอายุได้เสนอแนะ บทบาทด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ การสนับสนุนการพัฒนาอาชีพให้กับผู้สูงอายุ ด้านสังคม ได้แก่ ควรให้มีการจัดตั้งกลุ่มผู้สูงอายุทุกหมู่บ้าน การให้ความรู้เรื่องสุขภาพอนามัย ด้านการศึกษา ได้แก่ ควร

สนับสนุนให้ความร่วมมือจัดตั้งกองทุนเพื่อการศึกษาให้กับบุตรหลาน เด็กและเยาวชนในชุมชน ด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การส่งเสริมให้ผู้สูงอายุเป็นผู้นำในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รู้จักประหยัด ทรัพยากรธรรมชาติ ด้านศาสนาและวัฒนธรรมประเพณี ได้แก่ การส่งเสริมรักษาวัฒนธรรม ประเพณีของท้องถิ่น ช่วยกันปลูกสร้างจิตสำนึกให้คนในชุมชนรักษาและทำนุบำรุงศาสนา

สรุป

บทบาทของผู้สูงอายุในการพัฒนาชุมชนในตำบลทรายขาว อำเภอสทิงพระ จังหวัด นครศรีธรรมราช โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สรุปได้ ดังนี้

1) ด้านเศรษฐกิจ บทบาทของผู้สูงอายุในการพัฒนาชุมชนในตำบลทรายขาว อำเภอสทิงพระ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ได้ช่วยกันปลูกฝังให้ประชาชนรู้จักขยัน อดออม ให้มีรายจ่ายน้อยกว่ารายได้ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ มีบทบาทด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ เช่น จัดตั้ง กลุ่มอาชีพเพื่อเพิ่มรายได้ลดรายจ่าย

2) ด้านสังคม บทบาทของผู้สูงอายุในการพัฒนาชุมชนในตำบลทรายขาว อำเภอสทิงพระ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ได้ช่วยเหลือในการดูแลบุตรหลานของตนในยามที่พ่อแม่ของเด็กออกไปทำงาน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ได้มีทักษะด้านวิชาชีพที่หลากหลาย

3) ด้านการศึกษา บทบาทของผู้สูงอายุในการพัฒนาชุมชนในตำบลทรายขาว อำเภอสทิงพระ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ได้มีแนวทางแนะนำตักเตือนบุตรหลานในด้านการเรียนในชุมชน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ได้มีส่วนร่วมสร้าง หนังสือแหล่งเรียนรู้เพื่อประโยชน์ต่อชุมชน

4) ด้านสิ่งแวดล้อม บทบาทของผู้สูงอายุในการพัฒนาชุมชนในตำบลทรายขาว อำเภอสทิงพระ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ได้รู้จักวิธีการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ได้มีการฟื้นฟู บูรณซ่อมแซมและบำบัดพร้อมดูแลธรรมชาติในชุมชน

5) ด้านศาสนาและวัฒนธรรมประเพณี บทบาทของผู้สูงอายุในการพัฒนาชุมชนในตำบลทรายขาว อำเภอสทิงพระ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ได้มีส่วนช่วยบำรุง สนับสนุนและเข้าร่วมกิจกรรมด้านวัฒนธรรมประเพณีของชุมชน และได้มีส่วนช่วยปลูกสร้างจิตสำนึกอันดีงามด้านศาสนาและวัฒนธรรมประเพณีให้แก่ชุมชน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ได้มีส่วนช่วยส่งเสริมในด้านวัฒนธรรมของชุมชน

สรุปได้ว่า บทบาทของผู้สูงอายุในการพัฒนาชุมชนถึงแม้ว่าผู้สูงอายุจะเข้าสู่วัยชราภาพ มีร่างกายที่อ่อนแอลงไปตามวัยแต่ท่านก็เป็นผู้ที่ถึงพร้อมด้วยทั้งคุณวุฒิและวัยวุฒิ เป็นบุคคลที่

เพียบพร้อมไปด้วยความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าพร้อมที่จะช่วยเหลือพัฒนาชุมชน และครอบครัว เช่น การช่วยดูแลบุตรหลานขณะที่พ่อแม่ไปทำงาน ช่วยดูแลบ้านเรือน และผู้สูงอายุบางท่านยังช่วยทำงานเล็ก ๆ น้อย ๆ ตามกำลังของท่าน และยังช่วยให้คำปรึกษาแนะนำในด้านต่าง ๆ ของชุมชน ร่วมกิจกรรมของชุมชน และบางท่านก็มีทักษะมีความสามารถในวิชาชีพต่าง ๆ ที่พร้อมจะทอดถ่ายให้แก่บุตรหลานและผู้ที่สนใจในชุมชนเพื่อการดำรงชีวิตสืบต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอเชิงนโยบายคือ พัฒนาศักยภาพและความเข้มแข็งของชมรมผู้สูงอายุ จัดตั้งโรงเรียนสำหรับผู้สูงอายุหรือการจัดการศึกษาตามอัธยาศัยสำหรับผู้สูงอายุ ปรับสภาพแวดล้อมและจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในที่พักอาศัยของผู้สูงอายุและสถานที่สาธารณะในชุมชน จัดกิจกรรมนันทนาการและกิจกรรมทางวัฒนธรรมของท้องถิ่นโดยการมีส่วนร่วมของผู้สูงอายุ ให้ความรู้เกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมผู้สูงอายุ อำนวยความสะดวกให้ผู้สูงอายุเข้าถึงบริการพื้นฐานของชุมชน นำนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพผู้สูงอายุไปใช้ในพื้นที่ของชุมชน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป คือ ควรมีการศึกษา เรื่องพฤติกรรมและบทบาทการพัฒนาชุมชนของผู้สูงอายุในตำบลทรายขาว อำเภอดำรงวิทยารัษฎา จังหวัดนครศรีธรรมราช เรื่องความต้องการของผู้สูงอายุทางสังคมในตำบลทรายขาว อำเภอดำรงวิทยารัษฎา จังหวัดนครศรีธรรมราช และเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทของผู้สูงอายุในการพัฒนาชุมชนในตำบลทรายขาว อำเภอดำรงวิทยารัษฎา จังหวัดนครศรีธรรมราช

เอกสารอ้างอิง

- ธีรวัฒน์ นิจนตร. (2528). *การศึกษากับการพัฒนาชุมชน*. กรุงเทพมหานคร: หน่วยศึกษานโยบายกรรมการฝึกหัดครู.
- นลินี โล่ชัยฤทธิ์. (2549). *การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร*. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- พระประเสริฐ นารโธ และคณะ. (2560). การดูแลสุขภาพตนเองแบบองค์รวมของผู้สูงอายุตามแนวคิดทางพระพุทธศาสนาในเขตเทศบาลตำบลหัวไทร อำเภอดำรงวิทยารัษฎา จังหวัดนครศรีธรรมราช. *วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ*, 2(1), 1-7.
- เพชร สุนทรโทก. (2529). *บทบาทของผู้สูงอายุในสังคมไทยตามการรับรู้ของเยาวชนและผู้สูงอายุในกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

บทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

THE ROLE OF MONKS IN COMMUNITY DEVELOPMENT RONPIBOON DISTRICTS NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE

เทวินทร์ คงเมือง

เดชชาติ ตริ์ทรัพย์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช 2) เพื่อเปรียบเทียบบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของประชาชน ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน ตามความคิดเห็นของประชาชน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ประชาชนที่มีภูมิลำเนา ในเขตอำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราชจำนวน 82,754 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางกำหนดขนาดตัวอย่างของ เคร็จซี่และมอร์แกน (R.V. Krejcie and D.W. Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 368 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามปลายปิดและปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลข้อมูลทั่วไป หาค่าร้อยละ (Percentage), บทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน หาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) กรณีตัวแปรต้นสองกลุ่ม หาค่าสถิติทดสอบที (t – test) และกรณีตัวแปรต้นมากกว่าสองกลุ่ม หาค่าสถิติทดสอบเอฟ (F – test) ถ้าพบความแตกต่าง จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุดของ เชฟเฟ่ (Scheffe's method) ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า:

1. บทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราชโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.72$) รองลงมา ด้านผู้นำทางจิตวิญญาณ ($\bar{X} = 3.50$) ด้านประเพณีและวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.30$) ด้านส่งเสริมเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 3.24$) ด้านส่งเสริมสังคม ($\bar{X} = 3.16$) และด้านส่งเสริม

การศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.12$) เมื่อจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่าบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน อำเภอรัตนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช อยู่ในระดับปานกลาง

2. ผลการเปรียบเทียบบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน อำเภอรัตนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามข้อมูลทั่วไป พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน อำเภอรัตนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนประชาชนที่มี เพศ อายุ และระดับการศึกษา ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน ไม่แตกต่างกัน

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน อำเภอรัตนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราชพบว่า ประชาชนได้เสนอแนะแนวทางส่งเสริม ด้านส่งเสริมด้านการศึกษา มากสุด โดยได้เสนอแนะว่าพระสงฆ์ควรส่งเสริมการจัดการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ให้เป็นการศึกษาตลอดชีวิตภายใต้ความร่วมมือของบุคคล ครอบครัว ชุมชนพระสงฆ์ควรสนับสนุนการจัดสวัสดิการแก่ครู นักเรียน บุคลากรทางการศึกษา และผู้รับบริการด้วยการระดมทรัพยากรจากทุกฝ่ายให้แก่ สถานศึกษาที่อยู่ในความรับผิดชอบ

คำสำคัญ: บทบาทของพระสงฆ์, การพัฒนาชุมชน

Abstract

The objectives of this research were as following 1) to study the role of monks in community development, Rongpibum district, Nakhon siThammarat province 2) To compare role of monks in community development, Rongpibum district, Nakhon siThammarat province in terms of sexes, ages, degrees of education, occupations and monthly incomes as differently. 3) to study the suggestions on the guideline for promotion of monk's role in community development accordion to people's opinion. The population for this research were composed of people who live in the area of Rongpibun district, Nakhon siThammarat province. There are 82,754 person, Sample size by Krejcie and Morgan's table measurement, The samples were about 368 persons. The instrument for data collection was questionnaire both closed - open end questions, data analysis by package computer program, The statistics were analysed as follow; percentage, mean, standard deviation, t - test, F - test, and Scheffe's method (one way ANOVA).

The findings were as follows:

1 . The role of monks in community development, Ronpibun district, Nakhon si Thammarat province by overview was at moderate level ($\bar{X}=3.34$) when considered in each aspect from more less found that the aspect of environment and natural resource conservation was the highest mean ($\bar{X}=3.72$) and followed up the aspect of spiritual leader ($\bar{X}=3.50$) the aspect of tradition and culture ($\bar{X}=3.30$) the aspect of economic promotion ($\bar{X}=3.24$) the aspect of social promotion ($\bar{X}=3.16$) and the aspect of educational promotion ($\bar{X}=3.12$) when classified in terms of sex, age, degree of education, occupation and monthly income found that all terms are at moderate level.

2 . The comparative result on the role of monk in community development, Ronpibun district, Nakhon si Thammarat province in terms of occupations and monthly income found that there were different as statistically significance at .05 but in terms of sex, age, degree of education, of education that there were not different.

3 . The suggestions on guideline to promote of monk's role in community development, Ronpibun district, Nakhon si Thammarat province found that the aspect of educational promotion was the highest; There should promote all systematic education management, non-systematic educational management and independent studies as long life under co-operation of people, family, community, there should promote on welfare to teacher, student, educational personnel and recipit with collection of resources from all sections to school under responsibility.

Keywords: The role of monks, Community Development

บทนำ

สถาบันทางพระพุทธศาสนาเป็นสถาบันที่สำคัญที่สุดสถาบันหนึ่งในการให้ความช่วยเหลือต่อสังคมไทยตลอดมา (พระครูสุวรรณวรการ, 2553) โดยมีส่วนช่วยเหลือในการกล่อมเกลাজิตใจและลักษณะนิสัยของคนไทยตลอดจนการให้บริการตามความต้องการของประชาชน (สืบพงษ์ ธรรมชาติ และพระครูอรุณสิงหธรรม, 2558) อีกทั้งมีส่วนช่วยในการแก้ไขปัญหาทางสังคม แม้กระทั่งในปัจจุบันความสำคัญดังกล่าวก็ยังคงอยู่ (ยุวัฒน์ วุฒิเมธี, 2526) พระภิกษุสงฆ์ต้องรับภาระหน้าที่ในการช่วยเหลือสังคมและทางราชการอยู่ตลอด สถาบันแห่งนี้จึงอำนวยประโยชน์เกื้อกูลต่อการปกครองและการบริหารของประเทศไทยอยู่มาก (กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ, 2522) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มประชาชนแถบชนบทที่รับการ

บริการจากรัฐบาลได้ไม่ทั้งถึงนักซึ่งมีจำนวนเกือบ 90 เปอร์เซนต์ (ดุสิตา กระวานชิต, 2543) ดังนั้น วัดในพระพุทธศาสนา จึงเป็นที่แบ่งเบาภาระให้กับรัฐบาล ทั้งยังก่อให้เกิดรากฐานอันมั่นคงและเสริมสร้างต่อด้านสวัสดิการของรัฐ วัดจึงมีบทบาทสำคัญในการดำเนินชีวิตประจำวันของคนไทยเป็นอย่างมาก (พรประภา กิจโกศล, 2534)

พระสงฆ์เป็นองค์กรหลักของสถาบันพระพุทธศาสนา เพราะเป็นผู้ก่อให้เกิดความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลง ทำให้พระพุทธศาสนาหยั่งรากฝังลึกลงในสังคมเป็นสถาบันสำคัญหนึ่งของสังคม วัดและพระสงฆ์จึงมีอิทธิพลและมีบทบาทต่อวิถีชีวิตของประชาชนมาก เพราะวัดและพระสงฆ์เป็นศูนย์รวมทางจิตใจ ศีลธรรมและพฤติกรรมต่าง ๆ (พินิจ ลาภธนานนท์, 2529)

จากเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงบทบาทของพระสงฆ์ในเขตอำเภอรัตนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ต่อการพัฒนาชุมชนในด้านต่าง ๆ เพื่อจักได้ทราบถึงแนวทางส่งเสริมด้านต่าง ๆ พร้อมทั้งแนวทางแก้ไขที่มีต่อการพัฒนาสังคมของพระสงฆ์ อันจะช่วยให้ประชาชนเกิดศรัทธา ยึดมั่นในพระพุทธศาสนาอันจะเป็นผลดีต่อการพัฒนาสังคมและประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชนอำเภอรัตนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อเปรียบเทียบบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชนอำเภอรัตนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของประชาชน ที่มีข้อมูลทั่วไป แตกต่างกัน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมต่อบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน ตามความคิดเห็นของประชาชน อำเภอรัตนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “บทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน อำเภอรัตนพิบูลย์จังหวัดนครศรีธรรมราช” ผู้ศึกษาได้ดำเนินการศึกษาโดยมีลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน ดังต่อไปนี้

รูปแบบการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษา

การศึกษาวิจัยเรื่อง “บทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน อำเภอรัตนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช” ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- 1) ด้านส่งเสริมเศรษฐกิจ อยู่ในระดับปานกลาง กล่าวคือพระสงฆ์นำกลุ่มชาวบ้านเพื่อจัดทำโครงการพัฒนาชุมชนตามแนวหลักเศรษฐกิจพอเพียงตลอดถึง ให้คำปรึกษา แนะนำ เทศนาเกี่ยวกับการส่งเสริมการประกอบอาชีพดังที่ พระมหาณรงค์ จิตตโสภโณ ว่าบทบาทของ

พระสงฆ์ที่ทำอยู่ในปัจจุบันเป็นทั้งผู้ทำเอง เป็นทั้งผู้ประสานงาน เพื่อกระตุ้นให้เกิดการพัฒนา มีส่วนช่วยสังคม การช่วยสังคมของพระสงฆ์ไม่ว่าด้านเศรษฐกิจ สอนให้รู้จักขยันหมั่นเพียร สอนให้รู้จักเก็บออมรู้จักประหยัด สอนให้สันโดษ

2) ด้านผู้นำทางจิตวิญญาณ อยู่ในระดับมาก กล่าวคือ พระสงฆ์มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนร่วมกิจกรรมสำคัญ เกี่ยวกับพระพุทธศาสนาให้ความรู้ความเข้าใจทางพระพุทธศาสนา มีส่วนร่วมในกิจกรรมเพื่อเผยแผ่ธรรมะแก่ประชาชน สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรประภา กิจโกศล ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทและผลได้ต่อการพัฒนาชนบทของพระสงฆ์ ศึกษาเฉพาะกรณีบ้านโนนเมือง อำเภอขามสะแกแสง จังหวัดนครราชสีมาพบว่า พระสงฆ์ ดำเนินการพัฒนาประชาชนในชนบท โดยเป็นการพัฒนาจิตใจเป็นหลัก จัดตั้งโครงการธรรมรงค์ลดละอบายมุขและโครงการส่งเสริมเพื่อพัฒนาสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนโดยพระสงฆ์เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการชักชวนให้ประชาชนเข้าร่วมโครงการ การปฏิบัติตามคำสอนทางพุทธศาสนา

3) ด้านส่งเสริมการศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง กล่าวคือ พระสงฆ์เป็นวิทยากรพิเศษในการบรรยายธรรมะแก่หน่วยงาน ต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน จัดตั้งศูนย์การศึกษา และปฏิบัติธรรมขึ้นภายในวัด จัดตั้งกองทุน มูลนิธิ เพื่อส่งเสริมทางด้านการศึกษา สอดคล้องกับแนวคิดของ ยุวัฒน์วุฒิเมธี ได้เสนอแนะ วิธีการพัฒนาชุมชนว่า ต้องการให้การศึกษอบรมแก่ประชาชนที่มีการศึกษต่ำ ให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยกระบวนการให้การศึกษอบรมพัฒนาความรู้ ความคิด เฉลียวฉลาด อันจะนำไปสู่การสร้างสรรค์แต่สิ่งที่ดีงามซึ่งได้จากการศึกษอบรม

4) ด้านส่งเสริมสังคม อยู่ในระดับปานกลาง กล่าวคือ พระสงฆ์ให้ความรู้ แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในสังคมเพื่อได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์กับชุมชนอื่น ๆ เพื่อการพัฒนาชุมชนของตน สอดคล้องกับงานวิจัยของพระครูสุวรรณวรการ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ศึกษาบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชนในจังหวัดปทุมธานีผลการวิจัยพบว่าบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชนในจังหวัดปทุมธานีซึ่งมีทั้งหมด 4 ด้านได้แก่ การพัฒนาชุมชนด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านสาธารณสุข และด้านสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับปานกลาง

5) ด้านประเพณีและวัฒนธรรม อยู่ในระดับปานกลาง กล่าวคือ พระสงฆ์มีการส่งเสริมการจัดประเพณีในวันสำคัญๆอนุรักษโบราณสถาน โบราณวัตถุในชุมชน สอดคล้องกับกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการว่าบทบาทของพระสงฆ์ที่มีส่วนร่วมในการสร้างประโยชน์แก่สังคมในฐานะเป็นผู้ดำรงรักษาวินัยธรรมและศิลปะของชาติ รวมศิลปกรรมต่าง ๆ ของชาติ และวัฒนธรรมที่ดีงามก็มีการอบรมสั่งสอนและปฏิบัติกันอยู่ในวัด

6) ด้านอนุรักษทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมาก กล่าวคือพระสงฆ์ได้มีการเทศนาสร้างจิตสำนึกแก่ประชาชนเพื่อนำไปสู่การอนุรักษและป้องกันสิ่งแวดล้อม ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดุสิตา กระวานชิต ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “บทบาทในการอนุรักษ

สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติของพระสงฆ์ในจังหวัดนครราชสีมา” ผลการวิจัย พบว่า พระสงฆ์มีบทบาทในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมด้านกิจกรรมการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมในระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากการวิจัยบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน อำเภอรัตนพิบูลย์ จังหวัดนครราชสีมา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ดังนี้

ควรที่จะมีการปรับปรุงแก้ไขต่อบทบาทในการพัฒนาชุมชน ให้มีความถูกต้องดีงามในทุก ๆ ด้านอย่างชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นด้านส่งเสริมเศรษฐกิจ ด้านส่งเสริมการศึกษา ด้านส่งเสริมสังคม และด้านประเพณีและวัฒนธรรม โดยที่พระสงฆ์ควรให้การอบรมสั่งสอน แนะนำ และให้คำปรึกษาอธิบายถึงประโยชน์มิใช่ประโยชน์ ตลอดถึงมีการพัฒนาด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการพัฒนางาน พัฒนาคน พัฒนาสังคม ชีวิตความเป็นอยู่ควบคู่กันไปด้วยให้ดียิ่งๆ ขึ้นไปในทุก ๆ ด้าน

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือด้านอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม มีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้ พระสงฆ์ในอำเภอรัตนพิบูลย์ จังหวัดนครราชสีมา ควรที่จะมีการรักษามาตรฐานนี้ไว้ให้ยิ่งๆ ขึ้นไปและควรที่จะมีการปรับปรุงแก้ไขในการมีส่วนร่วมกับชุมชนเพื่ออนุรักษ์ทรัพยากร ป่าไม้ แม่น้ำ ภูเขา การประสานงานเพื่อให้หน่วยงานราชการเขามาสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนส่งเสริมให้ชุมชนปลูกป่าถาวร เพื่ออนุรักษ์ดินและน้ำฟื้นฟูป่าทรัพยากรป่าไม้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรที่จะศึกษาบทบาทในการพัฒนาชุมชน อำเภอรัตนพิบูลย์ ของหน่วยงานอื่น ๆ ให้มีความหลากหลาย

2) ควรที่จะมีการศึกษาเปรียบเทียบบทบาทในการพัฒนาชุมชน อำเภอรัตนพิบูลย์ ระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อหาข้อแตกต่าง หรือเหมือนกัน

3) ควรจะมีการเพิ่มเติมเครื่องมือในการวิจัยให้มีความกว้างขวางมากยิ่งขึ้น นอกเหนือจากการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามแล้ว ควรจะมีการสังเกต สอบสัมภาษณ์ในเชิงลึก หรืออื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ในการวิจัย หรือการตั้งกลุ่มสนทนากัน

เอกสารอ้างอิง

กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ. (2522). *คู่มือจริยธรรมศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เล่ม*

6. กรุงเทพมหานคร: กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ.

- ดุสิตา กระวานชิต. (2543). บทบาทในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติของพระสงฆ์ในจังหวัดนครราชสีมา. ใน *วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตศึกษาศาสตร์ สาขาสังแวดล้อมศึกษา*. มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พรประภา กิจโกศล. (2534). บทบาทและผลได้ต่อการพัฒนาชนบทของพระสงฆ์: ศึกษาเฉพาะกรณีบ้านโนนเมือง อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา. ใน *วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการส่งเสริมการเกษตร*. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พระครูสุวรรณวรการ. (2553). ศึกษาบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชนในจังหวัดปทุมธานี. ใน *พุทธศาสนมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ*. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พินิจ ลาภธนานนท์. (2529). บทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชนบท. กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ยุวัฒน์ วุฒิเมธี. (2526). หลักการพัฒนาชุมชนและการพัฒนาชุมชน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลไทยอนุเคราะห์ไทย.
- สืบบงษ์ ธรรมชาติ และพระครูอรุณสิงหธรรม. (2558). ศึกษาบทบาทพระสงฆ์ในการพัฒนาสังคมตามแนวพระพุทธศาสนา: กรณีศึกษาพระครูประกาศธรรมวิธาน (มิ่ง ปภสฺสโร). *วารสาร มหาคุฬานาครธรรม*, 2(2), 89-99.

เพื่อศึกษาบทบาทของพระสงฆ์ต่อการอนุรักษ์ประเพณีแข่งเรือยาว วัดบางหยี อำเภอบางกล่ำ จังหวัดสงขลา

THE ROLE OF SANGHA TOWARDS TRADITIONAL BOAT RACING CONSERVATION OF WAT BANGYEE BANGKLAM DISTRICT IN SONGKHLA PROVINCE

พระสมุห์ชวน รุกขิตวิไล

พระครูวิจิตรศีลาจาร

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

อุทัย เอกสะพัง

มหาวิทยาลัยทักษิณ

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาบทบาทพระสงฆ์ต่อการอนุรักษ์ประเพณีแข่งเรือยาววัดบางหยี อำเภอบางกล่ำ จังหวัดสงขลา โดยมีวัตถุประสงค์ 3 ข้อดังนี้ 1) เพื่อศึกษาการอนุรักษ์แข่งเรือยาววัดบางหยี อำเภอบางกล่ำ จังหวัดสงขลา 2) เพื่อศึกษาบทบาทของพระสงฆ์ต่อการอนุรักษ์ประเพณีแข่งเรือยาววัดบางหยี อำเภอบางกล่ำ จังหวัดสงขลา 3) เพื่อวิเคราะห์บทบาทของพระสงฆ์ต่อการอนุรักษ์ประเพณีแข่งเรือยาววัดบางหยี อำเภอบางกล่ำ จังหวัดสงขลา งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ผลการวิจัยพบว่า บทบาทพระสงฆ์ต่อการอนุรักษ์ประเพณีแข่งเรือยาววัดบางหยี อำเภอบางกล่ำ จังหวัดสงขลา นั้นพระสงฆ์จะอยู่ในรูปแบบสนับสนุนเพื่อการอนุรักษ์และช่วยส่งเสริมวัฒนธรรมพื้นบ้านเพื่อเป็น แหล่งร่วมจิตใจของประชาชนอีกทางหนึ่ง ในการสร้างความสามัคคีในชุมชนให้เกิด ด้านร่วมปฏิบัติงาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าพระสงฆ์มีการลงมือร่วมกับชาวบ้านในการอนุรักษ์ประเพณีการแข่งเรือยาวมากคุณค่าของมรดกวัฒนธรรมของ ชนบทธรรมเนียมประเพณีไทย

คำสำคัญ: พระสงฆ์, การอนุรักษ์ประเพณีแข่งเรือยาว, วัดบางหยี อำเภอบางกล่ำ จังหวัดสงขลา

Abstract

The purpose of thesis is to study the role of monks preserving the long boat racing in Wat Ban YEE, district Bang Klam, province Songkhla, with three main objectives as follows: 1) To study the preservation of long boat races, Wat Bang Yee, Bang Klam, Songkhla, 2) To study the role of monks in preserving the

long boat racing tradition, Wat Bang Yee, Bang Klam, Songkhla, and 3) Thai traditional boat race Wat Bang Yee, Bang Klam, Songkhla. This research is a qualitative research. The research found that the role of the monks in preserving the long boat race, Wat Bang Yee, Bang Klam, Songkhla. The monks support to preserve and help to promote the local culture as a source of public mind and to create harmony in the community. This may be Co-operative because the monks have joined hands with the villagers in preserving the long tradition boat racing, the value of the heritage of the countryside and Thai Traditions.

Keywords: Preservation Of Long Boat Racing, Wat Bang Yee, District Bang Klam Province Songkhla.

บทนำ

พระสงฆ์มีบทบาทหน้าที่เผยแผ่พระพุทธศาสนาและอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมในยุคปัจจุบันซึ่งเราเห็นได้ว่าพระสงฆ์ไทยจะมีบทบาทต่อสังคม (มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2539) ในการพัฒนาอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมการเล่นพื้นบ้านของแต่ละชุมชนนั้น ๆ ซึ่งชุมชนหมู่บ้านแต่ละภาคนั้นจะมีประเพณีขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมพื้นบ้านไม่เหมือนกันขึ้นอยู่กับความเชื่อความเหมาะสมของชุมชนไปตามสภาพทางสังคมความเป็นอยู่โดยภูมิศาสตร์มีทรัพยากรธรรมชาติหลากหลาย ต่อการดำรงชีวิตของสังคมหมู่บ้านและสังคมเมืองสิ่งที่สำคัญเราควรคำนึงหลักการพัฒนาโดยไม่ต้องทำลาย เราควรที่จะอนุรักษ์วัฒนธรรมที่มีอยู่ไว้กับสังคมไทยให้ลูกหลานได้ดูและศึกษาเรียนรู้ต่อไป โดยการร่วมมือกับชุมชนของพระสงฆ์เพื่อที่รักษามรดกทางด้านอารยธรรมที่เป็นวัฒนธรรมอันล้ำค่าซึ่งมนุษยทุกชาติทุกภาษาต่างเป็นเจ้าของและปกป้องให้รอดพ้นจากอันตรายร้ายแรง อันจะเกิดได้จากการละเลยไม่เอาใจใส่หรือมาจากสาเหตุอื่น ๆ ศึกษาเรียนรู้ต่อไป (สืบพงษ์ ธรรมชาติ และพระครูอรุณสิงหธรรม, 2558) โดยการร่วมมือกับชุมชนของพระสงฆ์เพื่อที่รักษามรดกทางด้านอารยธรรมที่เป็นวัฒนธรรมอันล้ำค่าซึ่งมนุษยทุกชาติทุกภาษาต่างเป็นเจ้าของและปกป้องให้รอดพ้นจากอันตรายร้ายแรง อันจะเกิดได้จากการละเลยไม่เอาใจใส่หรือมาจากสาเหตุอื่น ๆ มากมายได้ (กรมศิลปากร, 2548)

ดังนั้น บทบาทของพระสงฆ์ต่อการอนุรักษ์ประเพณีแข่งเรือยาวปัจจัยที่มีผลต่อการเข้ามามีส่วนร่วมของชาวบ้านชุมชนบางกล่ำในการอนุรักษ์สืบสานประเพณีแข่งเรือยาวนั้นมีทั้งปัจจัยแรงจูงใจภายในตัวบุคคลเช่น มีใจรักความผูกพันในประเพณีเรือยาวปัจจัยด้านผู้นำและปัจจัยตามหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบการมีทัศนคติที่ดีอยากมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและนำไปสู่การอนุรักษ์ประเพณีแข่งเรือยาวโดยคนในชุมชนเอง และการจัดงานประเพณีแข่งเรือ

ยาวติดต่อกันทุก ๆ ปีถือว่าเป็นการได้อนุรักษ์และสืบสานประเพณีแข่งเรือยาวให้คนรุ่นหลังได้ดูและสืบทอดกันต่อไป

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาบทบาทของพระสงฆ์ต่อการอนุรักษ์ประเพณีแข่งเรือยาววัดบางหยี อำเภอบางกล่ำ จังหวัดสงขลา
2. เพื่อศึกษาการอนุรักษ์ประเพณีแข่งเรือยาววัดบางหยี อำเภอบางกล่ำ จังหวัดสงขลา
3. เพื่อวิเคราะห์บทบาทของพระสงฆ์ต่อการอนุรักษ์ประเพณีแข่งเรือยาววัดบางหยี อำเภอบางกล่ำ จังหวัดสงขลา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยศึกษาค้นคว้าจากพระไตรปิฎก วรรณคดี วิทยานิพนธ์ หนังสือ บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สื่อออนไลน์ สัมภาษณ์ และนำเสนอผลการศึกษาและข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

ผลการศึกษา

บทบาทการอนุรักษ์ประเพณีการแข่งขันเรือยาวของชาวบ้านชุมชนบางกล่ำในการอนุรักษ์สืบสานประเพณีแข่งเรือยาว มีขั้นตอนดังต่อไปนี้ คือ ขั้นตอนการมีส่วนร่วมในการริเริ่มโครงการ ร่วมตัดสินใจ ขั้นตอนการมีส่วนร่วมในกระบวนการดำเนิน ขั้นตอนมีส่วนร่วมในการได้รับผลประโยชน์ แบ่งผลประโยชน์ และขั้นตอนมีส่วนร่วมในกระบวนการประเมินผลโครงการ ทั้ง 4 ขั้นตอนนี้ชาวบ้านได้มีส่วนร่วมทุกขั้นตอนไม่ว่าจะเป็นในทางตรงโดยการลงมือปฏิบัติและโดยทางอ้อมผ่านตัวแทนชาวบ้านคือผู้นำชุมชน ในการจัดงานประเพณีแข่งเรือยาวในแต่ละครั้งต้องมีการประชุมก่อนเสมอแจ้งให้หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องรับทราบทั้ง อบจ.สงขลา อบต.บางกล่ำ และชาวบ้าน เพื่อมาเข้าร่วมช่วยกันจัดประเพณีโดยมีหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบกันเป็นฝ่ายตามแผนงานที่ผ่านการประชุมจึงเริ่มดำเนินงานได้ และผลประโยชน์มีส่วนเป็นแรงจูงใจที่ให้ชาวบ้านเข้ามามีส่วนร่วมเช่นได้ความภาคภูมิใจ ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ เมื่องานสำเร็จบรรลุเป้าหมายก็จะเกิดประโยชน์แก่คนในชุมชนและชุมชนก็ได้พัฒนาประเพณีแข่งเรือได้อนุรักษ์และจะถูกถ่ายทอดประเพณีแข่งเรือไว้ให้คนรุ่นหลังยอมรับนับถือมากขึ้นอีกด้วยสุดท้ายชาวบ้านทุก ๆ คนมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะร่วมกันว่ามีความต้องการที่จะถ่ายทอดและอนุรักษ์โบราณสถานไว้ให้คนรุ่นหลังได้ดูสืบทอดไปปัญหาและอุปสรรคของกระบวนการมีส่วนร่วม ของชาวบ้านชุมชนบางกล่ำในการอนุรักษ์สืบสานประเพณีแข่งเรือยาวได้สอดคล้องในประเด็นกระบวนการมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน และได้มีการสรุปประเด็นเพิ่มในขั้นตอนการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ร่วมกันปัจจัยที่มีผลต่อการเข้ามามีส่วนร่วมของชาวบ้านชุมชนบางกล่ำในการอนุรักษ์สืบสานประเพณีแข่งเรือยาวนั้นมีทั้ง ปัจจัยแรงจูงใจ

ภายในตัวบุคคลเช่น มีใจรักความผูกพันในประเพณีเร่ยาวปัจจัยด้านผู้นำและปัจจัยตามหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบการมีทัศนคติที่ดีอยากมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและนำไปสู่การอนุรักษ์ประเพณีแข่งเร่ยาวโดยคนในชุมชนเอง และการจัดงานประเพณีแข่งเร่ยาวติดต่อกันทุกปี ถือว่าเป็นการได้อนุรักษ์และสืบสานประเพณีแข่งเร่ยาวให้คนรุ่นหลังได้ดูและสืบทอดกันต่อไป

สรุป

สรุปผู้วิจัยเห็นว่า แนวทางการอนุรักษ์สืบสานประเพณีแข่งเร่ยาวของชุมชนบางกล่ำนั้น มีการอนุรักษ์โดยผ่านการจัดงานประเพณีประจำปีโดยมีการสนับสนุนจากองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชนเข้าร่วมมีการติดต่อสื่อสารกับเร่ภายนอกชุมชนและต่างจังหวัดจนเป็นเครือข่ายเร่ยาวที่ช่วยกันสร้างคุณค่ากับให้ประเพณีแข่งเร่ยาว ในชุมชนบางกล่ำหลายหมู่บ้านที่ส่งเร่ยาวเข้าแข่งขัน ไม่เพียงแต่แข่งขันในสนามในชุมชนเองเท่านั้น แต่ส่งไปแข่งจังหวัดอื่น ๆ ด้วยที่เป็นเครือข่ายที่ติดต่อประสานกันมาทุกปี และที่สำคัญในประเพณีแข่งเร่ยาวบางกล่ำให้ความสำคัญกับรูปแบบเร่ดั้งเดิม เพราะเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความเป็นเอกลักษณ์และภูมิปัญญาในการทำเร่ของคนในสมัยก่อน โดยการจัดการแข่งขันไว้เป็นประเภทเร่พิเศษเช่นเร่ที่ใช้ในการทำประมง เร่ชุดที่มีรูปแบบเดิมที่ไม่ได้ผ่านการซ่อมหรือตกแต่งจนเป็นรูปทรงใหม่คนรุ่นก่อนและคนในยุคปัจจุบันต้องช่วยกันอนุรักษ์สืบทอด สร้างความตระหนักให้เด็กรุ่นหลังเห็นคุณค่าของประเพณีแข่งเร่ยาวของท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะ

จากการทำวิจัย ผู้วิจัยเห็นว่าบทบาทของพระสงฆ์ต่อการอนุรักษ์ประเพณีแข่งเร่ยาววัดบางหยี อำเภอบางกล่ำ จังหวัดสงขลา

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) หน่วยงานภาครัฐ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับและองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์สืบสานประเพณีท้องถิ่น ควรมีการทำงานร่วมกันกับผู้นำชุมชน และชาวบ้านในการดำเนินการจัดการประเพณีแข่งขันเร่ยาวทุกขั้นตอนการดำเนินงานให้มากยิ่งขึ้น เพราะเป็นบุคคลหลักที่สำคัญยิ่งต่อการอนุรักษ์ประเพณีแข่งเร่ยาว หากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ประเพณีแข่งเร่ยาวกันอย่างเต็มที่ เติบโตความสามารถทุกกระบวนการขั้นตอนแล้ว จะส่งผลให้เกิดการอนุรักษ์สืบสานประเพณีแข่งเร่ยาวของชุมชนบางกล่ำได้อย่างแท้จริง

2) หน่วยงานภาครัฐ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับและองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์สืบสานประเพณีท้องถิ่น ควรให้คนในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ เข้ามามีบทบาทต่าง ๆ ในการประชุมเพื่อจัดงานประเพณี

แข่งเรือยาวให้มากยิ่งขึ้น และควรส่งเสริมให้ผู้นำชุมชนและชาวบ้านสามารถมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สืบสานประเพณีแข่งเรือยาวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) องค์กรปกครองท้องถิ่น ควรเข้ามามีบทบาทในการจัดประเพณีการแข่งเรือยาวให้มากขึ้น โดยการเข้ามามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกับชาวบ้าน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินกิจกรรมมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการวิจัยและพัฒนาเพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการดำเนินงานของบุคลากรในหลายอาชีพสาขา ในองค์กรชุมชนต่าง ๆ เช่น กลุ่มสตรี กลุ่มเกษตรกร กลุ่มประมง กลุ่มร้านค้าในชุมชน เพื่อให้บุคลากรเหล่านั้น มีการพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองให้สูงขึ้นตามความต้องการและความจำเป็นในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้เพื่อนำไปสู่การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สืบสานประเพณีแข่งเรือยาวชุมชนบางกล่ำได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบในแต่ละชุมชนว่าชาวบ้านมีส่วนร่วมมากน้อยเพียงใดในการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สืบสานประเพณีแข่งเรือยาว และชาวบ้านในแต่ละชุมชนนั้นมีวิธีการกระบวนการขั้นตอนในการอนุรักษ์สืบสานประเพณีแข่งขันเรือยาวแตกต่างกันอย่างไร

3) ควรมีการวิจัยและพัฒนาในลักษณะการจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของผู้นำชุมชนและชาวบ้าน เพื่อให้สามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สืบสานประเพณีแข่งเรือยาวชุมชนบางกล่ำ ได้อย่างมีประสิทธิภาพในโอกาสต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2539). *พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- กรมศิลปากร. (2548). *พระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504*. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สมาพันธ์.
- สืบพงษ์ ธรรมชาติ และพระครูอรุณสิงหธรรม. (2558). ศึกษาบทบาทพระสงฆ์ในการพัฒนาสังคมตามแนวพระพุทธศาสนา: กรณีศึกษาพระครูประกาศธรรมวิธาน (มิ่ง ปภสฺสโร). *วารสาร มหาวชิราวุธราชวิทยาลัย*, 2(2), 89-99.

คำแนะนำสำหรับผู้เขียน

1. นโยบายการตีพิมพ์ในวารสารสังคมศาสตร์และวัฒนธรรม

วารสารสังคมศาสตร์และวัฒนธรรม เป็นวารสารวิชาการ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการศึกษาค้นคว้า และเพื่อเผยแพร่บทความวิจัยและบทความวิชาการแก่นักวิจัย นักวิชาการ คณาจารย์ นิสิตนักศึกษา และคณะครู ในมิติทางด้านพระพุทธศาสนา วัฒนธรรม สังคมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ มนุษยศาสตร์ พัฒนาสังคม พัฒนาชุมชน และสหวิทยาการด้านสังคมศาสตร์และวัฒนธรรม บทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ อย่างน้อย 2 ท่าน เปิดรับบทความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยรับพิจารณาตีพิมพ์ต้นฉบับของบุคคลทั้งภายในและภายนอกวัด ผลงานที่ส่งมาจะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตีพิมพ์ในวารสารอื่น ผู้เขียนบทความจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความวิชาการหรือบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสาร อย่างเคร่งครัด รวมทั้งระบบการอ้างอิงต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของวารสารทัศนะและข้อคิดเห็นที่ปรากฏในบทความวารสาร ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความนั้น มิใช่ความคิดของคณะผู้จัดทำ และไม่ถือเป็นทัศนะและความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ ทั้งนี้กองบรรณาธิการไม่สงวนลิขสิทธิ์ในการคัดลอก แต่ให้อ้างอิงแสดงที่มา กำหนดออกวารสารปีละ 2 ฉบับ (ราย 6 เดือน) ฉบับที่ 1 เดือน มกราคม – มิถุนายน และ ฉบับที่ 2 เดือน กรกฎาคม – ธันวาคม

2. ประเภทของผลงานที่ตีพิมพ์ในวารสารสังคมศาสตร์และวัฒนธรรม

1) บทความวิจัย (Research Article) เป็นบทความที่นำเสนอการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา บริหารการศึกษา การพัฒนาชุมชน การพัฒนาสังคม รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ ภาษาศาสตร์ การศึกษาเชิงประยุกต์ รวมถึงสหวิทยาการอื่น ๆ

2) บทความวิชาการ (Academic Article) เป็นบทความวิเคราะห์ วิจัยหรือเสนอแนวคิดใหม่

3. รูปแบบของการจัดเตรียมต้นฉบับ

1) ต้นฉบับบทความต้องมีความยาว 6 - 12 หน้ากระดาษ A4 หรือ B5 (รวมเอกสารอ้างอิง) พิมพ์บนกระดาษหน้าเดียว ใช้ตัวอักษรแบบ THSarabunPSK เท่านั้น ตั้งค่า

หน้ากระดาษโดยเว้นขอบบน ขอบซ้าย 1 นิ้ว และขอบขวา ขอบล่าง 1 นิ้ว กำหนดระยะห่างระหว่างบรรทัดเท่ากับ 1 และเว้นบรรทัดระหว่างแต่ละย่อหน้า การนำเสนอรูปภาพและตารางต้องนำเสนอรูปภาพและตารางที่มีความคมชัดพร้อมระบุหมายเลขกำกับรูปภาพไว้ด้านล่างพิมพ์เป็นตัวหนาเช่น **ตาราง 1** หรือ **Table 1** และ **รูป 1** หรือ **Figure 1** รูปภาพที่นำเสนอต้องมีรายละเอียดของข้อมูลครบถ้วนและเข้าใจได้โดยไม่ต้องกลับไปอ่านที่เนื้อความอีก ระบุลำดับของรูปภาพทุกรูปให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่อยู่ในต้นฉบับ โดยคำอธิบายต้องกระชับและสอดคล้องกับรูปภาพที่นำเสนอ

2) ชื่อเรื่องต้องมีภาษาไทยและภาษาอังกฤษ พิมพ์ไว้หน้าแรกตรงกลาง

3) ชื่อผู้เขียน ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ระบุวุฒิการศึกษาสูงสุด พร้อมระบุตำแหน่งทางวิชาการพิมพ์ด้วยตัวอักษรปกติอยู่ใต้ชื่อเรื่องโดยเอียงมาทางด้านขวา และให้ตัวเลขเป็นตัวยกท้ายชื่อผู้เขียนเพื่อแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับตำแหน่งทางวิชาการและชื่อหน่วยงาน

4) มีบทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ไม่เกิน 300 คำตอบทคัดย่อ

5) กำหนดคำสำคัญ (Keywords) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

6) การเรียงหัวข้อ หัวข้อใหญ่สุด ให้พิมพ์ชิดขอบด้านซ้าย หัวข้อย่อยเว้นห่างจากหัวข้อใหญ่ 3-5 ตัวอักษร พิมพ์ตัวที่ 6 และหัวข้อย่อยขนาดเดียวกัน ต้องพิมพ์ให้ตรงกัน เมื่อขึ้นหัวข้อใหญ่ ควรเว้นระยะพิมพ์ เพิ่มอีก 0.5 ช่วงบรรทัด

7) การใช้ตัวเลขคำย่อ และวงเล็บ ควรใช้ตัวเลขอารบิกทั้งหมด ใช้คำย่อที่เป็นสากลเท่านั้น(ระบุคำเต็มไว้ในครั้งแรก) การวงเล็บภาษาอังกฤษ ควรใช้ดังนี้ (Student centred learning)

บทความวิจัย ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

1) บทคัดย่อ (Abstract) เสนอวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการวิจัยและผลการวิจัยโดยสรุปมีความกะทัดรัด และสั้น

2) บทนำ (Introduction) ระบุความสำคัญของปัญหาการวิจัยกรอบแนวคิดและระบุวัตถุประสงค์การวิจัย

3) ระเบียบวิธีวิจัย (Research Methodology) ระบุแบบแผนการวิจัยการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างและการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

4) ผลการวิจัย/ผลการทดลอง (Results) เสนอผลที่พบตามวัตถุประสงค์การวิจัยตามลำดับอย่างชัดเจน ควรเสนอในรูปแบบตารางหรือแผนภูมิ

5) อภิปรายผล/วิจารณ์ (Discussion) เสนอเป็นความเรียง ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของผลการวิจัยกับกรอบแนวคิด และงานวิจัยที่ผ่านมา ไม่ควรอภิปรายเป็นข้อ ๆ แต่ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด

6) สรุป (Conclusion) ระบุข้อสรุปที่สำคัญและข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และประเด็นสำหรับการวิจัยต่อไป

7) เอกสารอ้างอิง (References) ต้องเป็นรายการที่มีการอ้างอิงไว้ในเชิงอรรถเท่านั้น

บทความวิชาการ ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

- 1) บทคัดย่อ (Abstract)
- 2) บทนำ (Introduction)
- 3) เนื้อเรื่อง (Content) แสดงสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ
- 4) สรุป (Conclusion)
- 5) ข้อเสนอแนะ (Suggestion)
- 6) เอกสารอ้างอิง (Reference) การอ้างอิงในเนื้อเรื่องใช้ระบบ APA

4. ระบบการอ้างอิงและเอกสารอ้างอิงทางวิชาการ

เอกสารที่นำมาอ้างอิงควรได้มาจากแหล่งที่มีการตีพิมพ์ชัดเจน อาจเป็นวารสาร หนังสือหรือข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตทั้งนี้ผู้เขียนบทความต้องเป็นผู้รับผิดชอบต่อความถูกต้องของเอกสารอ้างอิงทั้งหมดก่อนส่งต้นฉบับผู้เขียนบทความควรตรวจสอบถึงความถูกต้องของการอ้างอิงเอกสาร เพื่อป้องกันความล่าช้าในการตีพิมพ์บทความ เนื่องจากบทความที่มีการอ้างอิงไม่ถูกต้องจะไม่ได้รับการส่งต่อเพื่อพิจารณาโดยผู้ทรงคุณวุฒิจนกว่าการอ้างอิงเอกสารจะได้รับการแก้ไขให้ถูกต้อง

1. การอ้างอิงในเนื้อหาบทความ

รูปแบบการอ้างอิงในเนื้อเรื่องและท้ายเล่มใช้วิธีการอ้างอิงระบบนาม – ปี ตามรูปแบบของ American Psychological Association (APA) ให้ใช้ระบบตัวอักษรโดยใช้วงเล็บ เปิด-ปิด แล้วระบุชื่อ-นามสกุลของผู้เขียนและเลขหน้าของเอกสารที่นำมาอ้างอิง กำกับท้ายเนื้อความที่ได้อ้างอิง เอกสารที่อ้างอิงในบทความจะต้องปรากฏในเอกสารอ้างอิงท้ายบทความทุกรายการ และเจ้าของบทความต้องรับผิดชอบถึงความถูกต้องของเอกสารที่นำมาอ้างอิงทั้งหมด โดยรูปแบบของการอ้างอิงเอกสาร มีดังนี้

อ้างอิงจากเอกสารภาษาไทย

1) พระไตรปิฎกและอรรถกถาให้อ้างชื่อคัมภีร์เล่มที่ชื่อเครื่องหมายทวิภาค (:) และเลขหน้าของเอกสารที่นำมาอ้างอิงเช่น (พระไตรปิฎกภาษาไทย/15/16/282-283), (พระไตรปิฎกพร้อมอรรถกถาแปล/16/256-320)

2) ผู้แต่งหนึ่งรายให้อ้างชื่อผู้แต่งเครื่องหมายจุลภาค (,) ตามด้วยปีที่พิมพ์เครื่องหมายทวิภาค (:) และเลขหน้าของเอกสารที่นำมาอ้างอิง เช่น (พระมหาสุทิตย์ อาภากร, 2554)

3) ผู้แต่งสองรายให้อ้างชื่อของผู้แต่งสองรายเครื่องหมายจุลภาค (,) ตามด้วยปีที่พิมพ์เครื่องหมายทวิภาค (:) และเลขหน้าของเอกสารที่นำมาอ้างอิงเช่น (พระมหาสุทิตย์อาภากร และเชมณัฐ อินทรสุวรรณ, 2553) หากมีเอกสารที่นำมาอ้างอิงมากกว่า 1 รายการให้ใช้เครื่องหมายอฒภาค (;) คั่นระหว่างรายการอ้างอิงเช่น (พระธรรมโกศาจารย์ประยูรธมมจิตโต, 2548; พระมหาหรรษา ธมฺหาโส, 2554)

4) ถ้ามีผู้แต่งมากกว่า 2 รายให้อ้างชื่อของผู้แต่งรายแรกเว้นวรรคหนึ่งครั้งเพิ่มคำว่าและคณะเครื่องหมายทวิภาค (:) และเลขหน้าของเอกสารที่นำมาอ้างอิงเช่น (พระเทพโสภณ, ประยูร ธมฺมจิตโตและคณะ, 2548)

5) ให้เรียงลำดับการอ้างอิงตามลำดับพยัญชนะตัวแรกของชื่อผู้แต่งเช่นเดียวกับการอ้างอิงในส่วนเอกสารอ้างอิง

อ้างอิงจากเอกสารภาษาอังกฤษ

1) ถ้ามีผู้แต่งหนึ่งรายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่ง เครื่องหมายจุลภาค ปีที่พิมพ์ และหน้าทีนำมาอ้างอิง เช่น (Keown, 2003)

2) ถ้ามีผู้แต่งสองรายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่งสองราย เครื่องหมายจุลภาค ปีที่พิมพ์ และหน้าทีนำมาอ้างอิง เช่น (Hersey & Blanchard, 2000) และให้ใช้เครื่องหมาย อฒภาค (;) คั่นกลางระหว่างเอกสารที่นำมาอ้างอิงมากกว่า 1 เอกสาร เช่น (Keown, 2003 ; Hersey & Blanchard, 2000)

3) ถ้ามีผู้แต่งมากกว่า 2 รายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่งรายแรกตามด้วย et al, ปีที่พิมพ์ และหน้าทีนำมาอ้างอิง (Kaiser et al., 2008)

4) ให้เรียงลำดับการอ้างอิงชื่อผู้แต่ง

หลักเกณฑ์ทั่วไปในการพิมพ์รายการสำนักพิมพ์/โรงพิมพ์

กรณีเป็นสำนักพิมพ์หรือบริษัทให้คงไว้เฉพาะชื่อ ดังตัวอย่าง

1) บริษัท 21 เซ็นจูรี จำกัด ใช้ 21 เซ็นจูรี

2) สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ใช้ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

3) กรณีที่เป็นโรงพิมพ์ให้ใช้รูปแบบเต็ม เช่น โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

2. เอกสารอ้างอิง

(1) พระไตรปิฎก อรรถกถา

รูปแบบ :

ผู้แต่ง.// (ปีที่พิมพ์).//ชื่อพระไตรปิฎกอรรถกถา. :สถานที่พิมพ์./สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์.

ตัวอย่าง :

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2539). *พระไตรปิฎกฉบับภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

(2) หนังสือ**รูปแบบ :**

ผู้แต่ง.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อหนังสือ.// (ครั้งที่พิมพ์).// สถานที่พิมพ์.// สำนักพิมพ์ หรือโรงพิมพ์. (./ การวรรค 2 ครั้ง)

ตัวอย่าง :

พระมหาสุทิตย์ อาภากร. (2560). *เครือข่าย : ธรรมชาติ ความรู้ และการจัดการ*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: พิสิษฐ์ ไทย ออฟเซต.

(3) บทความในหนังสือ**รูปแบบ :**

ผู้แต่ง.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อบทความ.// ใน ชื่อบรรณาธิการ (บรรณาธิการ).// ชื่อเรื่อง/ (เลขหน้าที่ย่อ).// สถานที่พิมพ์.// สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์.

ตัวอย่าง :

พระสุริยา คงคาไหว (2560). การสร้างความคิดนามธรรมในวัฒนธรรมไทย ใน ปวีตร ว่องวีระ. *ทฤษฎี และวิธีวิทยาของการวิจัยวัฒนธรรม*. (หน้า 112). กรุงเทพมหานคร: อัมรินทร์.

(4) บทความจากวารสาร**รูปแบบ :**

ผู้แต่ง.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อบทความ.// ชื่อวารสาร.// ปีที่/ (ฉบับที่), / เลขหน้าแรก ที่ตีพิมพ์- เลขหน้าสุดท้ายที่ตีพิมพ์.

ตัวอย่าง :

พระสุริยา คงคาไหว (2561). การบูรณาการหลักขรรวาสธรรมกับการปฏิบัติตนของครอบครัวไทยยุคไทยแลนด์ 4.0. *วารสารสังคมศาสตร์และวัฒนธรรม*, 3(2), 50-71.

(5) บทความในสารานุกรม

รูปแบบ : ผู้แต่ง.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อบทความ.// ใน ชื่อสารานุกรม, / (เล่มที่อ้าง, หน้า เลขหน้าที่อ้าง). สถานที่พิมพ์.// สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์.

ตัวอย่าง :

สนิทาอาจพันธ์. (2560). หม้อคอคควาย. ใน *สารานุกรมของใช้พื้นบ้านไทยในอดีตเขต หัวเมืองฝ่ายเหนือ*, (หน้า 274-275). กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

Sturgeon, T.(2010). Sciencefiction. In *The encyclopaedia America*, (Vol. 24, pp.390-392). Danbury, CT: GrolierPress.

(6) หนังสือพิมพ์

รูปแบบ :

ผู้แต่ง.//(วันที่ เดือน ปีที่พิมพ์).//ชื่อบทความ.//**ชื่อหนังสือพิมพ์**,/เลขหน้า.

ตัวอย่าง :

สุชาติ เผือกสกนธ์. (9 มิถุนายน 2560). ประชาชนเศรษฐกิจพอเพียง. *ผู้จัดการรายวัน*, น.13.

(7) วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง รายงานการวิจัย

รูปแบบ :

ผู้แต่ง.//(ปีที่พิมพ์).// ชื่อวิทยานิพนธ์./ใน/ ระดับวิทยานิพนธ์/ชื่อมหาวิทยาลัยที่พิมพ์

ตัวอย่าง :

สมบุญ ตาสนธิ. (2560). กระบวนการและขั้นตอนบรรลุนิยาม 4 ของพระอริยบุคคล. ใน
ดุสิตนิพนธ์พุทธศาสนดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา. มหาวิทยาลัยมหา
จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

นายมนัส ภาคภูมิ. (2540). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของเจ้าอาวาสในการพัฒนาวัดให้เป็น
ศูนย์กลางชุมชน. ใน รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

(8) สัมภาษณ์

รูปแบบ:

ชื่อผู้ที่ได้รับการสัมภาษณ์.//(วัน เดือน ปี ที่สัมภาษณ์).//**ชื่อเรื่องที่สัมภาษณ์**.// (ชื่อผู้
สัมภาษณ์)

ตัวอย่าง :

วรพล ไม้สน (พลิงวัชร). (5 พ.ย. 2559). หลักการ วิธีการ เป้าหมาย ในการปรึกษาทาง
โหราศาสตร์. (นางณัฐณัช แก้วพลีก, ผู้สัมภาษณ์)

(9) สื่อออนไลน์

รูปแบบ :

ผู้แต่ง.//(ปีที่เผยแพร่).// **ชื่อเรื่อง**.//เรียกใช้เมื่อ/ จาก แหล่งที่มาของข้อมูล (URL)

ตัวอย่าง :

ทวีศักดิ์ อุณจิตติกุล. (2561). **พระพุทธศาสนาเถรวาท จะสืบทอดดำรงอยู่อย่างไร?** เรียกใช้เมื่อ 15 มกราคม 2562 จาก <https://www.dailynews.co.th/article/666936>

สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ. (2561). **เลื่อนข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับชำนาญงาน คำสั่งสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ที่ 593/2562 .** เรียกใช้เมื่อ 15 มกราคม 2562 จาก <http://www.onab.go.th/category/news/> คำสั่ง-ประกาศ/

ตัวอย่างเอกสารอ้างอิง

เอกสารอ้างอิง

- พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต). (2560). *โลกทัศน์ชาวพุทธ*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต). (2560). *การแพทย์ยุคใหม่ในพุทธทัศน์*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพมหานคร: สหธรรมิก.
- พงศ์ศานต์ พิทักษ์มหาเถร. (2560). *ชาวบ้านกับช่องทางประกอบธุรกิจท่องเที่ยว แนวคิดในการจัดตั้งสหกรณ์บริการนำเที่ยวแนวอนุรักษ์แห่งประเทศไทย*. กรุงเทพมหานคร: สถาบันพระปกเกล้า.
- โกนิษฐ์ ศรีทอง.(2560). *การบูรณาการภูมิปัญญาพระพุทธศาสนากับการเสริมสร้างความสมดุลของระบบนิเวศวิทยาชุมชน*. สถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- พระศรีคัมภีรญาณ (สมจินต์ สมมาปญโญ). (1 พฤษภาคม 2560). *การจัดการศาสนาและวัฒนธรรมในอุษาคเนย์เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ*. สืบค้นเมื่อ 4 กันยายน 2560, จาก http://www.mcu.ac.th/site/articlecontent_desc.php?article_id=1304&articlegroup_id=274
- มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.(2560). *พระไตรปิฎกฉบับภาษาบาลี ฉบับมหาจุฬาเตปิฎก 2500*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560. ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 124 ตอนที่ 47 ก, 24 สิงหาคม 2560.
- Boo Elizabeth. (2010). *Ecotourism: The Potentials and Pitfalls*. Vol.1 and 2. World Wildlife Fund. Washington, D.C.
- Kiarash, A. (2010). Human Dignity in Islamic Bioethics. *The Iranian Journal of Allergy*, 6 (5), 25-28.

5. หลักเกณฑ์การส่งต้นฉบับบทความเพื่อได้รับการตีพิมพ์

1. ส่งด้วยตนเองหรือทางไปรษณีย์ เอกสารประกอบด้วย

1) ต้นฉบับ จำนวน 3 ชุด จำแนกเป็น

- ต้นฉบับที่ไม่ระบุชื่อผู้แต่ง จำนวน 2 ชุด

- ต้นฉบับที่ระบุชื่อผู้แต่ง จำนวน 1 ชุดเอกสารต้องระบุรายละเอียดของผู้เขียนบทความ (Author(s)) ได้แก่ ชื่อ ตำแหน่งและสังกัด หรือวุฒิการศึกษาสูงสุด อย่างไม่อย่างหนึ่ง โดยให้มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เฉพาะผู้รับผิดชอบบทความ (Corresponding Author) ให้ระบุที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ หรือ E-mail ที่สามารถติดต่อได้ ในกรณีที่ต้นฉบับดังกล่าวมาจากหรือเป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์หรือหลักสูตร การศึกษา โปรดระบุชื่อหลักสูตรและสถาบันการศึกษาให้ชัดเจน

2) แผ่นซีดีบรรจุข้อมูลต้นฉบับ จำนวน 1 แผ่น (ระบุชื่อบทความและชื่อผู้เขียน)

3) แบบเสนอผลงานเพื่อตีพิมพ์ในวารสารสังคมศาสตร์และวัฒนธรรม

- แบบฟอร์มเสนอผลงานเพื่อได้รับการตีพิมพ์ในวารสารสังคมศาสตร์และวัฒนธรรม

- แบบฟอร์มสมัครสมาชิกวารสารสังคมศาสตร์และวัฒนธรรม

4) รูปถ่าย 1 นิ้ว จำนวน 1 รูป (ถ่ายหน้าตรง)

ส่งต้นฉบับบทความเพื่อเสนอตีพิมพ์ในวารสารสังคมศาสตร์และวัฒนธรรมกองบรรณาธิการวารสารสังคมศาสตร์และวัฒนธรรม

โรงเรียนพระปริยัติธรรมสามัญวัดสระเรียง 572 ถนนราชดำเนิน ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000 โทร. 061-5262919 โทรสาร. 075-340-042
E-mail : theerawat.tho@mcu.ac.th

2. ส่งทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ แนบไฟล์ต้นฉบับ (File attachment) ในรูปแบบ MS Word ส่งมายัง E-mail: suriya.sur@mcu.ac.th เมื่อได้รับการยืนยันจากกองบรรณาธิการพิจารณาให้ตีพิมพ์ลงในวารสารแล้ว ผู้เขียนจะต้องส่งแผ่นซีดีบรรจุข้อมูลต้นฉบับ จำนวน 1 แผ่น มายังกองบรรณาธิการเพื่อนำเข้าสู่กระบวนการตีพิมพ์ต่อไป

6. ขั้นตอนการนำบทความลงตีพิมพ์ลงในวารสารสังคมศาสตร์และวัฒนธรรม

ต้นฉบับบทความที่เสนอเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารให้อยู่ในรูปแบบของไฟล์เอกสาร *.docx ของ Microsoft Word Version 2010 หรือมากกว่า หากต้นฉบับประกอบด้วยภาพ ตาราง หรือสมการ ให้ส่งแยกจากไฟล์เอกสาร ในรูปแบบไฟล์ภาพ สกุล *.PDF*.JPG*.GIF หรือ *.bmp ความยาวของต้นฉบับต้องไม่เกิน 15 หน้า (รวมบทคัดย่อ ภาพ ตารางและเอกสารอ้างอิง) กองบรรณาธิการจะพิจารณาบทความเบื้องต้น เกี่ยวกับความถูกต้องของรูปแบบทั่วไป ถ้าไม่ผ่านการพิจารณาจะส่งกลับไปแก้ไข ถ้าผ่านจะเข้าสู่การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิเมื่อผลการประเมินผ่านหรือไม่ผ่านหรือมีการแก้ไข จะแจ้งผลให้ผู้เขียนทราบ โดย

การพิจารณาบทความเพื่อลงตีพิมพ์ได้จะคำนึงถึงความหลากหลายและความเหมาะสม

7. สิทธิของบรรณาธิการ

ในกรณีที่กองบรรณาธิการหรือผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งได้รับเชิญให้เป็นผู้ทรงคุณวุฒิผู้ตรวจประเมินบทความมีความเห็นว่าควรแก้ไข กองบรรณาธิการจะส่งคืนเพื่อให้เจ้าของบทความแก้ไข โดยจะยึดถือข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิผู้ตรวจประเมินเป็นเกณฑ์หลัก และหรือขอสงวนสิทธิ์ที่จะพิจารณาไม่ตีพิมพ์ ในกรณีที่รายงานการวิจัย บทความทางวิชาการหรือบทความวิจัยไม่ตรงกับแนวทางของวารสารสังคมศาสตร์และวัฒนธรรมหรือไม่ผ่านการพิจารณาของกองบรรณาธิการหรือผู้เชี่ยวชาญเมื่อบทความที่ได้รับการตีพิมพ์ผู้เขียนจะได้รับวารสาร ฉบับที่นำบทความลงตีพิมพ์ผลงานจำนวน 1 ฉบับพร้อมกับหนังสือรับรองการตีพิมพ์บทความในวารสารสังคมศาสตร์และวัฒนธรรม

ตัวอย่างการเตรียมต้นฉบับบทความวิจัย

ชื่อบทความ(ไทย) (20 pt)

ชื่อบทความ(อังกฤษ) (18 pt)

ชื่อ-นามสกุลผู้เขียนบทความ(ไทย) (14 pt)

ชื่อ-นามสกุลผู้เขียนบทความ(อังกฤษ) (12 pt)

หน่วยงานต้นสังกัด(ไทย) (14 pt)

หน่วยงานต้นสังกัด(อังกฤษ) (12 pt)

E-mail: (12 pt)

บทคัดย่อ (18 pt)

...(16 pt).....

.....

.....

.....

.....

.....

คำสำคัญ : 3-5 คำ

Abstract (18 pt)

...(16 pt).....

.....

.....

.....

.....

.....

Keywords : 3-5 words

บทนำ : Introduction (18 pt)

.....(16.pt).....

วัตถุประสงค์การวิจัย : Research Objectives (16 pt)

1.....(16.pt).....

2.....(16.pt).....

วิธีดำเนินการวิจัย : Research Methodology (18 pt)

.....(16.pt).....

ผลการวิจัย : Results (18pt)

.....(16.pt).....

อภิปรายผล/วิจารณ์ : Discussion (18pt)

.....(16.pt).....

สรุป : Conclusion (18 pt)

.....(16.pt).....

ข้อเสนอแนะ : Recommendation (18 pt)

1.....(16.pt).....

2.....(16.pt).....

เอกสารอ้างอิง : References (18 pt)

.....ไทย (16.pt).....

.....Eng.(16.pt).....

ตัวอย่างการเตรียมต้นฉบับบทความ

ชื่อบทความ(ไทย) (20 pt)

ชื่อบทความ(อังกฤษ) (18 pt)

ชื่อ-นามสกุลผู้เขียนบทความ(ไทย) (14 pt)

ชื่อ-นามสกุลผู้เขียนบทความ(อังกฤษ) (12 pt)

หน่วยงานต้นสังกัด(ไทย) (14 pt)

หน่วยงานต้นสังกัด(อังกฤษ) (12 pt)

E-mail: (12 pt)

บทคัดย่อ (18 pt)

.....(16 pt).....

.....

.....

.....

.....

.....

คำสำคัญ : 3-5 คำ

Abstract (18 pt)

.....(16 pt).....

.....

.....

.....

.....

.....

Keywords : 3-5 words

บทนำ : Introduction (18 pt)

...(16.pt).....

.....

.....

เนื้อหา : Body (18pt)

...(16.pt).....

.....

.....

สรุป : Conclusion (18 pt)

...(16.pt).....

.....

เอกสารอ้างอิง : References (18 pt)

.....ไทย (16.pt).....

.....

.....Eng (16.pt).....

.....